HALKIN SESİ 19

19 Ağustos 1975
250 Kuruş

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin !

ÇEKOSLOVAK HALKI SOSYAL-EMPERYALİSTLERİ ALTEDECEKTİR!

HALKIN SESİ=1

Kitlelerin öğretmeni olmadan önce, öğrencisi olun

HALK POSTASI

TRAFİK KAZASI DEĞİL CİNAYET

Bir buçuk ay önce İzmit'te öldürülen inşaat işçisinin ölümü örtbas edilmeye çalışılıyor. Yol kenarında ölü olarak bulunan 24 yaşındaki devrimci arkadaşımız Ali Ekber Kartal'ın ölümü basit bir trafik kazası gibi gösterilmeye çalışıldı. Halbuki cesedi bulunduğunda kolları ve bacakları kırılmış durumda idi. Bütün belirtiler, ölümün trafik kazası değil, cinayet olduğu yolunda olmasına rağmen, olay basit bir trafik kazası gibi gösterilip örtbas edildi. Katiller ortaya çıkartılmalı ve hesap sorulmalıdır.

İzmit'ten bir devrimci

İŞTE SİZE KİTAP GİBİ BİR «KANUN ADAMI!»

Hakim sınıfların faşist bozuntuları devrimci mücadelenin durdurulmasını amaçlamakta, en adi suçlamaları yapıp, en adi iftiraları atmaktan geri kalmamaktadırlar. Onlar, mahkeme salonlarını çelik yürekli gençlerle doldurtup onları dört duvar arasında çürütme sevdasındadırlar.

Bunları tüm faşistler gibi Ulukışla savcısı da uygulamaktadır. Ulukışla savcısı, hiç bir suçu yokken bir devrimci arkadaşımızı hapse attırdı. Devrimci bir öğretmene ana avrat küfür etti ve bir gazete muhabirinin resim çekmesini yasakladı. İşte size kitap gibi bir «kanun adamı» «namuslu», «dürüst» Ulukışla savcısı.

Bay savcı! Eğer sizin Anayasa kitabınız ayrı ise, lütfen o makamınızı terk ediniz.

Emperyalist uşağı şişgöbekli patronları, zalim toprak ağaları ve Anayasa'yı hiçe sayan Ulukışla savcısı gibi beyleri yerle bir etmedikten sonra ve iktidarlarını parçalamadıktan sonra bize hayat hakkı yok.

Kolayca alın terini teslim etmek yok gayri.

Kahrolsun Faşizm!

Ne Amerikan, Ne Rus Çizmesi,

Halkların Bağımsız Özgür Türkiyesi!

Ulukışla'dan bir devrimci

HALKIN SESİ
HAFTALIK DERGİ
● Sahibi:
İLKER SÜMERKAN
● Sorumlu Yazı İşleri Md:
ERHAN ÜNSAL
● Yönetim Yeri:
Çatalçeşme Sok. 46/11,
Cağaloğlu, İstanbul
● Yazışma ve Abone Ad:
P.K. 1112, Sirkeci, İst.
● Dizgi, tertip, baskı
● Arzum Ofset
● ABONE ŞARTLARI
Yurtiçi: yıllık 125, altı aylık 65 TL
Avrupa(uçak): yıllık 200, altı aylık 100 TL
● İLAN ŞARTLARI
Santimi 30 TL • Yayın ilanı çerçevesi 100 TL
● İSTANBUL DAĞITIMI
Fuat Büte
● İSTANBUL DIŞI TÜRKİYE DAĞITIMI
Hürriyet Gazete Dağıtım

İSKENDERUN'DA SARI ASYM - İŞ PATRONLARLA ELELE

1974 Haziranında İskenderun Demir Çelik olaylarına ben de katıldım. Olaylardan sonra sarı sendika ASYM-İŞ, sözde üye kaydıyla demir çelik firmalarıyla toplu sözleşme yaptı. Başta mason Doğan Tümay'ın firmasına olmak üzere işçiden habersiz işyeri temsilcisi seçtirdi. Sendika, dağıttığı bildiride şunları yazıyordu: «Toplu sözleşme yapıldığı aydan itibaren, altı ayını dolduran her işçiye yarım maaş ikramiye, 500 lira elbise, 500 lira odun parası verilecek.» Bir de işçilere üye kartı dağıttılar. Bunlarda ASYM-İŞ Genel Başkanı satılmış Bayram Sökmen'in imzası vardı. Ben on dört aylık işçiydim. İşverenin baskılarına dayanamayarak ayrılmak zorunda kaldım. ASYM-İŞ üye kartını alarak Bayram Sökmen'e gittim. İşten ayrılacağımı söyledim, ikramiye, elbise parası istedim. Bana «Sen sendikanın üyesi değilsin, bu kartı çalmışsın» dediler.

On altı bin işçi de benim durumumda. Sendika toplu sözleşme yapalı bir sene olduğu halde Doğan Tümay firması işçilerin büyük çoğunluğuna haklarını vermemiştir. Sendika başkanı kendisinden hak isteyen işçileri şantiye şefine, şantiye şefi de sendika başkanına gönderiyor. İki defa bunlara giden işçiye de hemen çıkışını veriyorlar. Biz işçilerin bunlara karşı birleşmemiz ve mücadele etmemiz gerekiyor.

İskenderun'da bir işçi

TOPKAPI GÜNEY MENSUCAT İŞÇİLERİNDEN MEKTUP

Biz, İstanbul, Topkapı Maltepe'de Güney Mensucat İplik Fabrikasında çalışan işçileriz. Hepimizin pamuk tozlarından ötürü benzi soluktur. Bir kız arkadaşımız nefes boruları tozlardan tıkandığı için 21 gündür hastanede yatmaktadır. Yemekhaneye erken gelen oturur. Geç kalanlar ellerinde tabak, pamuk çuvallarında yerler. Yarım saat olan yemek tatilinde şef başımızda bekler. Yediğimizi kursağımızda bırakır.

Teksif sendikasının temsilcileri ve ustabaşıları çocuk işçilere dolu makaraları fırlatırlar.

Biz ikisi erkek on üç işçiyiz. 11 Temmuz günü şef bizi odasına çağırarak, çok üzgün olduğunu, bizi işten çıkaracağını söyledi. Sonra da «Çok çalışacağınıza söz verin sizi affedeyim» dedi. Bütün bunların patronu daha zengin etmek için yapıldığını, yalnız bizim fabrikamızda olmadığını biliyoruz. Patron, A postasında küçük işçilere 21 gün, büyük işçilere 18 gün izin veriyor. B postasında ise herkese 14 gün izin süresi tanıyor. Böylece işçilerin arasına nifak tohumları ekmeye, işçileri birbirine düşürmeye çalışıyor. Fakat biz, bu oyunlara gelmiyeceğiz. Ağa-Patron zulmünden kurtulmanın ancak sonuna kadar mücadele ile olacağını biliyoruz.

Bir İşçi

TOPKAPI AKIN DEMİR İŞÇİLERİ: PATRONUN OYUNLARINA GELMEYECEĞİZ

Topkapı Akın Demir Çekme'de 90 işçi çalışırız. Hiç bir sosyal güvenliğimiz yoktur. Sigorta, sendikamız yoktur. Günde 25-30 ton demiri çekiyor, en düşük ücreti alıyoruz. Patron fabrikanın değişen çatısında acemi işçileri kullanmaktadır. Bir acemi işçi çatıdan beyin üstü düşerek öldü. Birkaç gün sonra Hüseyin adlı arkadaşımız ayağını makinaya kaptırdı. Paramparça oldu. Bunların yanısıra patron işçilere köle gibi davranmaktadır. Fabrikanın duvarlarında «Vazifeni bil, başka işe karışma» vb. gibi yazılar asılıdır. İşçilerin huzursuzluğunu gidermek için patron bizleri sarı Cevher-İş sendikasına girmeye teşvik ediyor. Ama bu oyuna gelmeyeceğiz. Kendi sendikamızı kendimiz seçeceğiz.

Bir İşçi

BİZ KAPICILARIN DURUMU DA BUDUR

Biz kapı ve kalorifer işçileri, işyerlerinin dağınık ve örgütsüz olmamız nedeniyle daha çok eziliyor ve sömürülüyoruz. İşveren durumundaki yönetici bizi istediği zaman işten atabilir. Biz ise hiç bir hak talep edemeyiz. Çalışma saatlerimiz tesbit edilmemiştir. Sabahın beşinden gecenin onikisine kadar çalıştığımız olmaktadır. Oturduğumuz kapıcı dairesi denilen hücrelere ne güneş ışığı girer, ne de buralar hava alır. Kaldığımız oda, kalorifer dairesi ile bitişik olduğundan kışın is ve duman içinde yaşarız. Ne hafta, ne bayram, ne de senelik iznimiz yoktur. Elektrik, su parası kesilince elimize ayda 600-700 lira geçer. Bu parayla 4-5 kişilik ailenin nasıl geçineceğini anlatmaya gerek yok. Kendi maaşlarını artıran kanunları 2,5 dakikada meclisten geçiren patron temsilcileri, bizlerin yararına olan kanunları rafa kaldırmışlardır. Bu haksızlıkları protesto etmek için son olarak üç arkadaşımız ölüm orucuna başlamıştır.

Tüm bunlar gösteriyor ki hiç bir mücadele vermezsek haklarımızı alamayız. Eğer birleşirsek, patronların karşısına tek bir vücut olarak çıkarsak alamayacağımız hiç bir şey yoktur.

Kapıcı Kaya Çıtacıoğlu

Yabancı askerler dışarı!

MC hükümeti bir yandan «ortak tesisler» adını verdiği Amerikan üslerine el koyduğunu ilân ederken, öte yandan Amerikalı efendilerine olan bağlılığını ispatlamaya çalışıyor. Geçen ay bir Amerikan gemisi Tuzcuoğlu Nakliyat şirketinin İncirlik Üssünden taşıdığı çeşitli saldırı silahlarıyla dolu olarak İskenderun limanından ayrıldı. Geminin yüklenme işlemi açık bir şekilde on beş günden fazla sürdü.

Bu «kaçırma» işlemi resmi makamların, MC hükümetinin çabalarıyla gerçekleşmiştir. Faşistler ne kadar uğraşırlarsa uğraşsınlar, halkımızın uyanıklığını köreltemezler. Halkımız kimi, nerede, ne yaptığını biliyor.

Adana İncirlik üssünü ABD emperyalistleri Orta Doğu'da halkların anti-emperyalist mücadelesini bastırmak için bir tehdit aracı olarak kullanıyor.

ABD emperyalistlerinin ülkemizde yeri yoktur. Amerikan boyunduruğu kaldırılmalı, Sovyet sızması durdurulmalıdır. İki süper devletin sömürü ve tahakküm politikasına karşı Türkiye, Üçüncü Dünya ülkeleri ile birleşmelidir. Bir Üçüncü Dünya ülkesi olan Kıbrıs'tan bütün askerler geri çekilmelidir. İncirlik hava üssüne el konulmalıdır.

İskenderun'dan işçi M. Ç.

PÜLÜMÜR MADENLERİNDEN SESLENİYORUZ

Pülümür'de Ahmet Aksu'ya ait olan krom madeni ocaklarında çalışan işçiler ağır baskı ve sömürü altındadır. Hiç bir sosyal hakları yoktur. İş güvenliği hiç yoktur. Alınan tedbirler çok gülünçtür. Daha geçen gün bir işçi kardeşimiz bu madenlerde can verdi. Ahmet Aksu ve onun gibiler unutmamalıdırlar ki, ölen işçi kardeşlerimizin ve yaptıkları zulmün hesabını maden ocaklarının öz sahibi olan işçi ve köylülere çok pahalıya ödeyeceklerdir.

Ahmet Aksu'dan parasını isteyen işçilere küfür edilmekte, tekme tokat saldırılmaktadır. İşçilerin dikkatini başka yönlere çekmek için, onları yozlaştırmak, davalarından alıkoymak için bir film makinası getirilmiştir.

Biz şuna inanıyoruz ki, işçiler Ahmet Aksu ve onun gibi zalimlerin oyunlarına karşı uyanık olacaklar, onlara karşı kararlı mücadele yürüteceklerdir.

Pülümür'den Bir Devrimci

KIRMIZIKÖPRÜLÜ DEVRİMCİLERDEN, YİĞİT SAZLIKÖYLÜ İŞÇİLERE SELÂM!

Verdiğiniz mücadele, senelerdir en ağır şartlar altında çalışan, her türlü hakları kısıtlanmış, tarım işçilerinin zalim ağa sömürüsüne ve dayıbaşılığa son deme zamanının geldiğini gösterdi.

Şanlı mücadeleniz, devletin, jandarmasıyla, polisiyle, mahkemesiyle kimin devleti olduğunu bir kere daha gösterdi. Revizyonistlerin halk düşmanı yüzlerini açığa çıkardı.

Emekçi kardeşlerimiz! Sizin bu şanlı direnişinizi desteklemek için Kırmızıköprü'den topladığımız 300 lirayı gönderiyoruz. Haklı mücadelenizde başarılar dileriz, sizlerle daima omuz omuzayız.

Yaşasın Toprak-İş Sendikası ve Sazlıköylülerin şanlı direnişi!

Sendikacılar serbest bırakılsın!

BİC KALEM FABRİKASINDAN ATILDIK

BİC kalem fabrikasında çalışmaktayım. Yaşı kırkı bulmuş 4-5 çocuklu işçi kadınlar da dahil, işçi arkadaşlar anlaşıp, DİSK'e bağlı Lastik-İş sendikasına kayıt olduk. İki ay kadar sonra dört arkadaşımız işten atıldı. Bunun üzerine sendika üç defa patronu çağırdı. Üçünde de gelmedi. Biz grev kararı alacağımız zaman, patron fabrikayı altı ay kapattığını, bizi de işten attığını söyledi. Sendikaya gittiğimizde, yapacak bir şey olmadığını, fabrika üretime başlarsa bizi çağıracaklarını söylediler.

Birkaç gün sonra fabrika üretime geçti. İşten atılan otuz işçiden hiç biri çağrılmadı. Sendika, size iş bulacağız, diye oyalamaya başladı. Biz anladık ki, sendika patronla anlaşmış ve bizi satmış. İşe yeni alınan işçi kardeşlerimiz durumumuzu öğrenip, direnişe geçtiler. Patron polis çağırarak direnişi kırdı.

Bu olaydan şu sonucu çıkarmalıyız: Eğer haklarımızı korumuyorsa, bağlı olduğumuz sendikanın yönetimine karşı da mücadele etmeliyiz. Bunun için birlik olmalıyız.

BİC Kalem Fabrikasından
Atılan Bir İşçi

ORTAKCILIK-KİRACILIK BELİMİZİ BÜKÜYOR

Gördesli iki işçi arkadaşız. Yazın çalışır, kışın okuruz. Birimiz olanaksızlıktan okuyamıyacaktır. Doğduğumuzdan bu yana hayatımız tütün tarlalarında hizmetçilikle geçiyor. Ortakçılık-kiracılık yapıyoruz. Elimize geçen hiç. Karın doyasıya çalış babam çalış.

Kimimiz dolmuşun üstünde işe gidiyor. Bazan dolmuşa 20-25 kişi alınıyor. 60-70 lira almak için gecenin ikisinde, üçünde yola çıkıyoruz. Can güvenliğimiz, sigortamız yoktur.

Gelelim kışa: Analarımız, bacılarımız, ninelerimiz halıdokur. Erkekler kahve köşelerinde vakit geçirirler. İş olsa çalışacaklar. Bir sinema varken, bir tane daha yapıldı. Onun yerine iş sahası açılsaydı, hiç olmazsa işsizlerin bir kısmı iş bulabilirlerdi.

HALKIN SESİ, faşistlerin, revizyonistlerin dalaverelerini sergilemeye devam etmeli.

Ne Amerika, ne Rusya!

Tam Halk Birliği kurulsa!.. **Ali - Hüseyin**

Kurtla kuzu arasında «Saldırmazlık» Paktı

■ Halkımız, Türkiye'nin sosyal-emperyalizme boynunu uzatan bir kuzu olmasını istemiyor. Emperyalizm ve sosyal-emperyalizm yaşadığı sürece, ezilen ülkeler için kendini savunacak güçte olmaktan başka bir çare yoktur.

Son zamanlarda, Sovyetler Birliği ile «saldırmazlık paktı» imzalanması düşüncesi öne sürülmeye başlandı. Bu düşünce, daha çok yeni bir emperyalist efendi arayan bazı büyük burjuva çevrelerde rağbet buluyor. Öte yandan, kimi iyi niyetli yurtseverler de benzer görüşlerin sözünü ediyor. Tabiî, bu görüşü piyasaya sürenler ve reklâm edenler esas olarak revizyonistlerdir.

YURDUMUZU YENİ ÇARLARIN ÇİZMELERİ ALTINA SERECEK MİYİZ?

Elbette komşularımızla savaşmaya karşı olanlar, en başta devrimcilerdir. Biz, bütün ülkelerin barış içinde yaşamalarını isteriz. Fakat isteklerimizle gerçekleri birbirine karıştırmamalıyız. Bugün de, yarın da Sovyetler Birliği ile savaşa karar vermek, Türkiye'nin elinde olan bir şey değildir.

ABD tahakkümü altında olan bir Türkiye, her an kendisini bir dünya savaşının ortasında bulabilir. ABD ve NATO üslerinin temizlendiği bağımsız bir Türkiye için de aynı tehlike söz konusu olmaya devam eder. Çünkü Türkiye, Sovyetler Birliği'nin Akdeniz ve Orta Doğu'ya iniş yolu üzerindedir. Moskova'daki Yeni Çarların isteği, Türkiye'de ABD'nin yerini almak ve Akdeniz ile Orta Doğu yolunu açmaktır.

Saldırı ve yayılma, emperyalizmin tabiatından gelir. Hiç bir emperyalist, bazı anlaşmaların altına imza atmakla bu tabiatını değiştirmez. Sosyal-emperyalizm yıkılmadığı sürece, hangi sınıflar iktidarda olursa olsun, Türkiye şu soruyla mutlaka karşılaşacaktır:

— Savaş gemilerim ve tanklarım ülkeni çiğneyerek aşağıya inecektir. İster gönül rızasıyla bunu kabul edersin, istersen zor kullanırım.

Böyle bir istek karşısında mesele şudur: Bağımsızlık ve egemenliğimizi Yeni Çarların ayakları altına serecek ve onların yayılma politikasına hizmet eden bir yolgeçen hanı mı olacağız? Yoksa yurdumuzu emperyalistlere çiğnetmeyecek ve Orta Doğu ile Akdeniz'i yağmalayan bir eşkiyaya yataklık etmeyi reddedebilecek miyiz?

EŞKİYA YATAĞI OLMAMAK İÇİN BAĞIMSIZ MİLLÎ SAVUNMA

Ne kadar iyi niyetli ve barışcı olursak olalım, «Saldırmazlık Paktı» bizi günün birinde böyle bir soru ile karşılaşmaktan kurtaramayacaktır. Bu sebeple eğer bağımsız ve egemen bir ülke olmak istiyorsak, her şeyden önce ABD tahakkümünü her alanda parçalamalı ve Sovyetler Birliği'nin boyunduruğu altına da düşmemeliyiz. Yurdumuzu süper devletlerin yayılma ve tehditlerine karşı koruyacak, bağımsız ve güçlü bir millî savunmaya sahip olmalıyız. Aksi halde Türkiye Orta Doğu'da bir eşkiya yatağı olmaktan kurtulamaz. Kendini, öz kaynaklarına dayanarak savunacak durumda olmayan bir Türkiye, sosyal-emperyalizmin savaş gemilerine ve tanklarına yol gösteren şerefsiz bir trafik polisi durumuna düşer.

Geçmiş, bizim için ders olmalıdır. Hitler faşistleri, Türkiye'deki Millî Şef hükümetiyle saldırmazlık paktı imzaladıktan iki gün sonra o zamanın devrimci Sovyetler Birliği'ne saldırmıştı. Türkiye İkinci Dünya Savaşı yıllarında Hitler'in hemen bütün isteklerine boyun eğmiş ve birçok yönden Nazi Almanyasını desteklemişti. Kaldı ki, bugün istenecek olan şey, o zamankinden daha da ağırdır. Türkiye'nin sosyal-emperyalist orduların çizmesi altında çiğnenmesi söz konusu olacaktır.

REVİZYONİSTLER EŞKİYALARIN SİLÂHLI EZİLENLERİN SİLÂHSIZ OLMASINI İSTİYOR

Emperyalistlerle imzalanan anlaşmalar, daima kâğıt üzerinde kalmıştır. Kurtla kuzu arasında imzalanan bir saldırmazlık anlaşmasının hiç bir güvenilir tarafı olamaz. Tam tersine böyle bir anlaşma, kuzuyu uykuya yatırma amacını taşımaktadır. Son günlerde revizyonistlerin kopardığı «silâhsızlanma» yaygarası da aynı amaca hizmet etmektedir. Eger revizyonistler gerçekten silâhsızlanmadan yana iseler, en başta sosyal-emperyalist efendilerinin silâhlanmasına karşı çıkmalıdırlar. Çünkü her tarafı silâh deposu haline getirenler, iki süper devletten başkası değildir. Saldırı ve yayılma tehdidi altında olan dünya ülkelerinin silâhlanması ise, iki süper devlet karşısında bugün devede kulak kadardır. Silâhsızlanması gerekenler, tahakküm ve saldırı tehdidi altındaki ülkeler değil, saldırının kaynağı olan iki süper devlettir.

Halkımız, Türkiye'nin sosyal-emperyalizme boynunu uzatan bir kuzu olmasını istemiyor. Emperyalizm ve sosyal-emperyalizm yaşadığı sürece, ezilen ülkeler için kendini savunacak güçte olmaktan başka bir çare yoktur. Tehdit ve baskılara boyun eğmemenin ve barışı savunmanın yolu da budur.

İki süper devlet, barış hayalleri yayarken çılgınca silâhlanmaktadır. Saldırmazlık paktı hayallerini bir yana bırakmalı ve yurdumuzun bağımsızlığı için iki süper devlete karşı mücadele etmeliyiz. Onlar arasında gittikçe azgınlaşan rekabet, savaşın da kaynağıdır. Türkiye bu rekabetin yoğunlaştığı bir alanda bulunmaktadır ve kendini savunacak bir durumda olmalıdır.

Halkın silâhlandırılmasına ve öz kaynaklarımıza dayanan bir millî savunma, yurdumuzun ihtiyacıdır. Bunu en iyi şekilde, halkın devrimci iktidarı başarabilir.

İŞÇİ MÜCADELESİ FAŞİST

12 Mart generallerinin, MC faşistlerinin emrinde, halkın yükselen mücadelesini boğmak için sürdürülen Sıkıyönetim, ilân edildikten bir yıl sonra kaldırıldı. Sıkıyönetim, halkın yükselen mücadelesini engelleyemedi. Tersine halkın mücadelesi, sıkıyönetimin kaldırılmasını sağladı.

Grev yasaklamalarına, gözaltı ve tutuklama tehditlerine ve Sıkıyönetim emrindeki güvenlik kuvvetlerinin kanunsuz baskı ve saldırılarına rağmen işçi sınıfımızın mücadelesi son bir yıldır hızlanarak gelişiyor. Sıkıyönetimin kalkması; sendika hürriyeti ve işten atılmaların son bulması için verilen mücadeleyi daha da hızlandırdı. Yükselen işçi mücadelesi karşısında; faşist hükümetin ve komando sürülerinin baskı ve saldırıları da yoğunlaşıyor.

SUNGURLAR İŞÇİSİ DİYOR Kİ:

İŞÇİLER BİRLEŞİN ŞALTERLERİ İNDİRİN

Sungurlar şirketlerine ait bulunan İstanbul Ambarlı'daki Onarım inşaatından atılan işçiler bir ayı aşkın bir süredir direnişlerini sürdürüyorlar. 5 Ağustos günü aynı şirketin Alibeyköy'deki makina bölümü işçileri de işi bıraktılar. Sungurlar işçileri sendika özgürlüğü için harekete geçtiler, faşistlerin yönetimindeki Cevher-İş sendikasından ayrıldılar. 12 Mart'tan önceki işçi mücadelelerinden ve 15-16 Haziran direnişinden ders alan patron Sabahattin Sungurlu, fabrikalarını 1970'ten beri Ülkü Ocaklı komandolarla doldurmuştu. Ülkü Ocakları İstanbul şubesi eski başkanı, fabrikada personel şefi olarak çalışıyordu. İşçiler, faşistleri fabrikadan attılar. Fabrikayı işgal eden 200 işçi, atılan üç arkadaşlarının tekrar işe alınmasını talep ettiler. Patron, emrindeki komandoları harekete geçirerek, işçileri yıldırmaya çalıştı.

8 Ağustos gecesi Sungurlar işçilerinin mücadelesini destekleyen Haliç Halk Birliğine Cevher-İş'teki faşistler ve komandolar tarafından bomba atıldı. Dernek lokali tahrip edildi. Olayı bölge halkı ve civar fabrikaların işçileri tepki ile karşıladılar.

Patronun, Ambarlı'da direnişe geçen işçilerin yerine çalıştırmak için Kazan fabrikasından götürdüğü 40 işçi, oradaki mücadeleye katıldılar. 11 Ağustos günü ise Sungurların kazan bölümü işçileri direnişi başlattılar. 600 işçi sabahtan itibaren fabrikanın önünde biriktiler, o gün işi bırakan Demir-Döküm işçilerinin, diğer fabrikaların işçilerinin ve devrimci gençlerin de katılmasıyla gösteriler yaptılar, sloganlar attılar. Patronun ve faşistlerin adamı olan fabrika bekçisi ve bir memur işçilerin üzerine ateş açtı. İşçiler kurşunlar karşısında yılmadılar. Faşist saldırganlara taşlarla karşı koydular. Üç işçi yaralandı. Selâmi Şahin ve Hüseyin Çağlayan adlı işçiler hastahaneye kaldırılarak ameliyat edildiler.

Faşist saldırganlar fabrikadan kovalandı. «İşçiler Birleşin», «Şalterleri İndirin», «Katil İktidar», «İşçi-Köylü-Gençlik, Devrim İçin Birleştik» sloganları her yanı kapladı. Patronun çağırdığı jandarma bölük komutanı işçileri ateş etme tehdidiyle dağıtmak istedi. Fakat başarısızlığa uğradı. Bu sırada, işçiler fabrikada saklanan faşistlerin farkına vardılar. Jandarmalar faşistleri güçlükle kaçırabildi.

Sungurlar işçileri fabrikayı tamamen kontrollerine aldıktan sonra, diğer fabrikaların işçileri ve devrimciler Alibeyköy meydanına kadar yürüdüler. Yürüyüşe katılan birkaç revizyonistin «Katil Sermaye» sloganı tutunamadı. İşçiler ve gençler, «Katil İktidar», «Bağımsız, Bloksuz Türkiye» ve «İş, Toprak, Hürriyet, Faşizme Nihayet» diye bağırarak gösteri yaptılar. Konuşma yapan işçiler sonuna kadar direnerek haklarını alacaklarını belirttiler ve hükümetin istifa etmesini istediler.

Sungurlar işçilerinin direnişi karşısında zor durumda kalan patron, bazı büyük İstanbul gazetelerine ilânlar vermiş ve kanunsuz hiç bir uygulaması olmadığı yalanını ileri sürmüştür. Patron, şimdi birkaç ay sonra işçilere sendika seçme özgürlüğü tanıyacağını, açıklamakta, ancak önce işbaşı yapılması gerektiğini belirterek yalanlarla işçileri bölmeye çalışmaktadır.

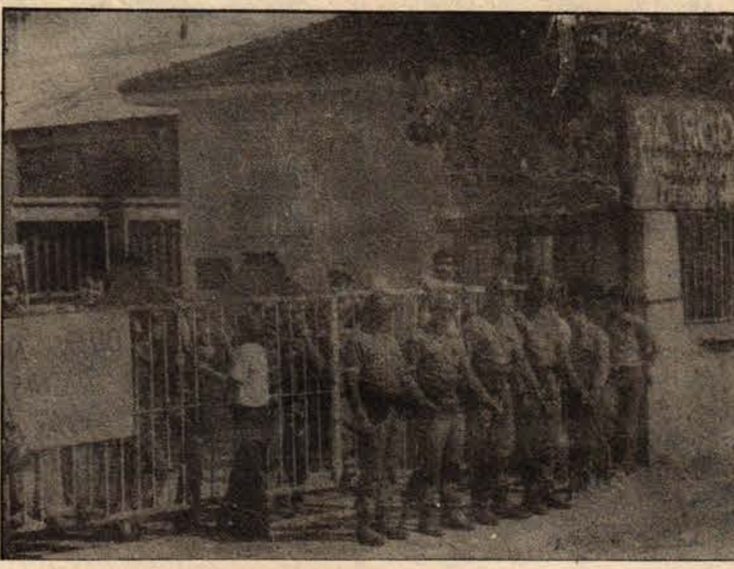

Jandarma kordonu altındaki Sungurlar işçileri

Bağımsızlık İçin, Ağaların, Patronların Düzenini Yıkmak İçin Mücadele Ediyoruz!

Sungurlar Makine fabrikasında direnişe aktif olarak katılan bir işçi arkadaşla konuştuk. Arkadaş, sorularımıza cevap verdi, direnişi ve fabrikayı anlattı.

1. Direnişiniz nasıl ve niçin başladı?

Direnişimiz 8 Ağustos günü sendikal faaliyette bulunan üç arkadaşımızın işten atılması üzerine başladı. Fabrikadaki sarı Cevher-İş patron sendikasıdır. Sendikamızı kendimiz seçmek istiyoruz. Bir gün şalterleri indirdik, «yeter artık bu kadar kölelik ettiğimiz» dedik. Fabrika sustu, direniş başladı.

Patron ve adamları arkadaşlarımıza rüşvet teklif ediyorlar, kabul etmeyince öldürmekle tehdit ediyorlardı. Direniş başlayınca, patronun adamları bir komite kurup, işçilerin evlerini gezdiler ve işçileri öldüreceklerini söyleyip ailelerini tehdit ettiler. Bazı arkadaşlar fabrikadayken dışardan telefon geliyor ve «çocuğun, karın hasta» denerek dışarı çağırılıyor ve dövülüyordu.

2. Personel şefi Nihat Çetinkaya'nın Ülkü Ocakları eski genel sekreteri olduğu söyleniyor. Bu adamın ve onun fabrikaya yerleştirdiği komandoların işçiler üzerinde ne gibi baskıları oldu?

Nihat Çetinkaya ve komandoları fabrika içinde devamlı silâh taşıyorlar. Ufak bir hareketimizde sağa sola ateş ediyorlar. Çetinkaya direnişin ikinci günü kavga çıkarttı ve kendi adamlarına muşta dağıttı.

Haliç Halk Birliği, çevre halkı, başta Demir Döküm ve Cem Ticaret işçileri olmak üzere işçi arkadaşlarımız direnişimizi destekliyorlar. Onlar da bizimle beraber mücadele ediyorlar.

3. Cevher-İş nasıl bir sendikadır?

Biz fabrikaya girmeden önce işe alınırken Cevher-İş'e üye olmaya mecbur ediliyorduk. İşe girebilmek için mecburen Cevher-İş'e üye olmayı kabul ettik. Ama daha sonra sarı sendikaya karşı mücadele ettik. Fabrikada çok ağır baskı var. Diğer bölümün direnişe geç katılmasının sebebi de, orada daha ağır baskı olması. Ama artık birliğimizi bozamazlar. Onların parayla tutulan komandoları bizden korkuyor. Çetinkaya, Ambarlı'daki direnişi bastırmak için buradan komandolar götürdü. Ama işçi arkadaşlar onun gözünü şişirip geri yolladılar. Gerektiğinde her yola başvurarak kendimizi savunacağız.

4. MC hakkında ne düşünüyorsunuz?

Dört canavar partinin biraraya gelmesiyle meydana gelmiş halk düşmanı hükümettir. Gelen hükümetlerin hiç biri halk yararına çalışmıyor. Ama MC daha çok baskı yapıyor. MC'nin baskılarına karşı çıkmak için bütün işçilerin, köylülerin, halkın birleşmesi gerekiyor. Güç kurmak lazım.

Hep biz çalıştık patron yedi. Biz çalıştık Amerika yedi. Artık yeter!

5. Yurdumuzun bağımsızlığı konusunda ne düşünüyorsunuz?

Yurdumuz Amerika'nın elinde.. Biz NATO'ya hayır diyoruz. Ülkemiz bizimdir. Kimsenin yurdumuzda söz sahibi olmasına müsaade etmeyeceğiz. Ne Amerika, ne Rusya, ne de başka bir büyük devlet Türkiye'ye karışamaz. Bizim burada verdiğimiz sendika mücadelesi de derneklerin, öğrencilerin, köylülerin mücadelesinden ayrı değildir. Bütün mücadelemiz bağımsızlık için, patronların ve ağaların düzenini yıkmak içindir.

AYGERSEN İŞÇİLERİ DİRENİŞTE

Ankara'da Sitelerde Aydınlatma Gereçleri (AYGERSEN) Fabrikasında işçilerin 27 Temmuzda başlattıkları direniş her türlü baskıya rağmen devam ediyor.

Direnişe devam eden işçiler yaptığımız görüşmede şunları söylediler:

Direnişe geçmenizin sebepleri nelerdir?

Bizler sendikalaşmak istiyoruz. Tabii daha başka birçok talebimiz var. Bunun için harekete geçtiğimizde patron bizim işimize son verdi. Biz bu işyerinde 32 işçi çalışmaktayız. Hepimiz yekvücut olarak direniyoruz.

İşçi arkadaşlar sigortalı mı?

Sigortasız, kaçak olarak çalıştırılan 18 yaşını bitirmiş çırak muamelesi gören işçi arkadaşlarımız var. Ayrıca bütün sitelerde olduğu gibi çırak muamelesi gören işçilere 35-40 lira gibi haftalık ücretler ödeniyor. Açıkçası patronlar alay ediyor bizimle. Genellikle, 5-6 yıl çalışan usta işçilere bile asgari ücret ödenmiyor.

İşyerinizde iş sağlığı ile ilgili hiç bir tedbir alınıyor mu?

İş sağlığı ile ilgili hiç bir tedbir yoktur. Devamlı şekilde fırın boyası gibi insanları zehirleyici boyalar kullanmamıza rağmen hiç bir tedbir alınmıyor. Ayrıca iş kazaları da sık sık oluyor. Geçenlerde bir arkadaşımızın ayağı sakatlandı. Doktora gitti, 3 gün rapor aldı, o kadar. Eğer şimdi direnişte olmasaydık, arkadaşımız sakat ayağı ile çalışmak zorunda kalacaktı. Hiç birimizin sosyal güvenliği yoktur. Ayrıca her gün işverenin çeşitli baskılarına maruz kalıyoruz. İlgili makamlara sürekli müracaatlarımız hep cevapsız kaldı.

Mücadelemiz haklarımızı alana kadar sürecek

Sungurlar işçilerine ateş açan bekçi

SALDIRILARI GÖĞÜSLEYEREK İLERLİYOR

SENDİKA AĞALIĞINI YIKALIM!

DİSK işçilerin alın terini kasalarına aktaran patronlara, faşist kanunlara karşı mücadele vermek için kuruldu. Fakat yönetimi ele geçirenler işe başlar başlamaz işçilerin yükselen devrimci mücadelesini pasifleştirmeye çalışmışlardır. 15-16 Haziran ertesinde sıkıyönetim komutanlarına, bu harekete engel olamadıklarını söylemişlerdir. Kendilerini kurtarabilmek için, işçiden ve devrimci hareketten yana olmadıklarını açıklamışlardır. Ama ne 12 Mart faşistleri, ne de sendika ağaları işçilerin devrimci mücadelesini durduramaz. Yiğit işçiler bir taraftan patronlara, bir taraftan da sendika ağalarına, devrimci geçinen revizyonistlere karşı mücadele ediyorlar.

İşçi sınıfı ve tüm yoksul halk, Marks ve Lenin'in temel ilkelerine her zaman saygılıyız. Ulusların kendi kaderlerini tayin hakkına da saygılıyız. Ama DİSK'in teslimiyetçi, kuyrukçu yöneticileri CHP-MSP hükümetiyle, sıkıyönetimle, bütün halk düşmanlarıyla uzlaşarak Kıbrıs'ın işgalini desteklemişlerdir. CHP'nin kuyruğuna takılarak grevlerin durdurulmasını kabul etmişlerdir. İşçilerin yevmiyelerini keserek, hava, kara ve deniz kuvvetlerine vermişler, Rum ve Türk halkının birbirine kırdırılmasını desteklemişlerdir.

Yiğit işçi arkadaşlar, pasif, kuyrukçu, sendika ağaları işçi sınıfının mücadelesini durdurmaya çalışan çıkarcılardır. Bütün haklarımızı etimizle, kemiğimizle, kanımızla aldık. Sendika ağalarına karşı mücadele edelim. Sendika ağalarını yıkalım. Kendi sendikamızı kendimiz yönetelim.

İşçi C. Y.

PENDİK YENİ ŞAFAK'TAN: KÖLE Mİ, İŞÇİ Mİ?

Yeni Şafak Fabrikası, Pendik'te Ankara yolu üzerinde 25-30 kişilik bir fabrikadır. Patron bu fabrikada tam bir köle sahibi gibi davranmakta, işine geldiği zaman işçi almakta, işine gelmediği zaman çıkarmaktadır.

Ben burada bir hafta çalışabildim. İşten çıkarılmamın gerekçesi, bir makinayı kullanmayı öğrenememiş olmam. Oysa «Malı bozuk çıkarırsın» diye makinaya elimi bile sürdürmediler. Bakarak da makina kullanmak öğrenilemez ki.

Fabrikada çalışanlar tam bir esir gibi. Çay ve sigara molası olmadığı gibi, tuvalete ya da su içmeye gitmek bile yasak. Her gün patronun söylediği miktarda malı çıkarmak zorunlu. O mallar çıkmadan paydos olmuyor. İşçilerin büyük çoğunluğu yeni ve 15-20 yaşlarında gençler. Birkaç eski işçi var. İşçiler arasında bu ağır baskılara karşı önemli tepkiler var. Bu fabrikada devamlı çalışmayı düşünmediklerinden, işten atılma korkusu yok. Fakat bu durum onların birleşme gereceğini kavramalarını da engelliyor. Ve patrona daha rahat işten atma imkânı sağlıyor. Tabiî ki sendika da yok.

Bir İşsiz

BİZİ KÖLE GİBİ ÇALIŞTIRIYORLAR

Ürgüp'teki İmar ve İskân Bakanlığına bağlı, İnciler Kollektif Şirketinde çalışan 150 işçi sendikasız ve sigortasız durumdadırlar. İşçilerin çoğu 14 yaşındadır ve diğerleri de Diyarbakır'dan gelen Kürt köylüleridir. 10 saat çalışıp 50 lira alan işçiler, 1 saatlik direnişten sonra çalışma saatini 9'a indirip ücretlerini 60 liraya çıkardılar. Patron 6 Ağustosta gelip ücretli işçi çalıştırmayacağını, herkesin götürü çalışmasını istedi. Buna karşı çıktık ve greve gittik. Patron greve önderlik eden 3 devrimci arkadaşı işten attı. Çalışmazsak ayın 15'ine kadar ücretlerimizi ödemeyeceğini, bir tane Kürt işçi bırakmayacağını söyledi ve işçileri zorla çalıştırdı.

Ürgüp İnciler Şantiyesi İşçileri

Direnen Berec işçileri

İSTANBUL'DA İŞÇİ MÜCADELELERİ HIZLA GELİŞİYOR

BEREC İŞÇİLERİ POLİSLE ÇATIŞTI

İstanbul Berec Pil Fabrikasının bin üç yüz işçisi sendika çalışmalarına katıldıkları için işten atılan üç arkadaşlarının tekrar işe alınması amacıyla 11 Ağustos günü direnişe geçtiler. 13 Ağustos günü patronun çağırdığı toplum polisleri öğlen yemeğindeki işçilere saldırdılar. Kadın ve çocuklar yerlerde sürüklendiler ve kıyasıya coplandılar. Polis saldırısı işçilerin direnişini durduramadı. Pancar Motor ve civardaki diğer fabrikaların işçilerinin katılması ile büyük bir yürüyüş yapıldı. 14 Ağustos günü Pancar Motor, Gamak, Demir-Döküm, Çamgaz, Şungurlar, Elektrometal, Trakya Cam işçileri, diğer fabrikalardan işçiler ve devrimciler, fabrikanın yanındaki meydanda toplandılar. Devrimci marşlar söylediler ve gösteriler yaptılar. Polis saldırısında gözaltına alınan dokuz işçi de o gün serbest bırakıldı ve arkadaşlarına katıldı. İşçiler geçmişte şanlı mücadeleler veren Berec işçilerinin yolunu izleyeceklerini belirttiler.

Topkapı'daki Panter fabrikası işçileri de sekiz arkadaşlarının işten atılması üzerine direnişe geçmişlerdir. Öte yandan Çamgaz Tüp Fabrikası işçilerinin direnişi yetmiş beşinci gününü doldurmuştur. İstanbul Üsküdar'daki Orko (Ordu Kooperatifi) mağazasında Sıkıyönetimin kalkmasıyla tekrar başlayan grev devam etmektedir. Hilton ve Çınar Otellerindeki grevler ve Topkapı'daki Yünteks ve Gamak fabrikalarında ve Kavsan Lâstik fabrikasındaki direnişler de devam etmektedir.

PROFİLO'DAN ATILAN İKİ İŞÇİ TEMSİLCİSİ:

Patronla Sendika Ağaları Tepede Anlaştılar

Profilo'nun eski temsilcilerinden, Maden-İş tarafından temsilcilik ve üyelikten atılan, daha sonra da fabrikadan ayrılmak zorunda kalan 2 işçiyle konuştuk.

Eski Baştemsilci Kadir Öksüz kendisiyle yaptığımız konuşmada şunları söyledi?

Kaç yıl Profiloda baştemsilcilik yaptınız?

Son dört yıldır baştemsilciydim.

Neden fabrikadan ayrıldınız?

Bir ay kadar önce Maden-İş benim ve üç arkadaşımın temsilciliklerini kaldırdı. Arkasından da üyelikten attı. Patron da zaten bunu bekliyordu. Olmadık baskı yaptı. Sonunda hepimiz ayrılmak zorunda kaldık.

Maden-İş'in sizi temsilcilikten atmasının sebebi nedir?

Bizim sendikayla anlaşamamamız 1973 seçimleri sonrasında başlar. O zaman bir toplantıda DİSK'i, CHP-nin kuyruğuna takıldığı, işçilere kulak vermediği için eleştirmiştik. Sonra başka olaylar oldu. Fabrikada ne yapmaya kalksak karşı çıktılar. Son sözleşmede işçilere ve bize danışmadan imzayı attılar. Bizim isteklerimize çok dediler.

Sizce sendikanın gerici siyasetine karşı, devrimci bir işçi temsilcisi nasıl mücadele etmelidir?

Maden-İş yöneticilerinin hepsi koltuk sevdasında. Devrimci temsilcileri barındırmıyorlar. Bizi Profilo'da harcadılar. Başka fabrikalarda bunun önüne geçmek için işçi arkadaşlar temsilcilerine sahip çıkmalı. Bir de diğer fabrikalardaki temsilciler de destek olmalı, birbirini tutmalı.

Bugün Profilo işçisinin en büyük derdi nedir?

Akşam-sabah kartını yerinde bulamama korkusu. Bu senelerdir böyle devam ediyor.

İş güvenliği nasıl sağlanabilir?

Bunu kanunlar sağlamıyor. Birlik ve mücadele olur, pasif kalınmazsa sağlanabilir.

Önümüzdeki seçimlerde devrimci bir işçi olarak nasıl davranmayı doğru buluyorsunuz?

Geçen seçimlerde bize en yakın partidir diye CHP'yi destekledik. Şimdi öyle düşünmüyorum. İşçi sınıfının oy vereceği parti yok.

İsmail Barlık ise soruları şöyle cevaplandırdı.

Kaç yıldır Profilo'dasınız, ne zamandan beri temsilcisiniz?

8 yıl fabrikada çalıştım. Son 3 yıldır temsilciydim.

Profilo'da işçilerin çalışma şartları nasıl?

Fabrika idarecilerinin çoğu subay emeklisi. Fabrikayı da kışlaya benzetmeye çalışıyorlar. Önlerinden geçerken selâma duralım istiyorlar.

İş güvenliği var mı, sendika bu konuda ne yaptı?

İşçiler her an kartlarını bulamama korkusu içindeler. Sendika şimdiye kadar hep şunu söyledi: «Patrondan söz aldık. Merak etmeyin kimse atılmayacak». Ama patır patır işçi atılıyor.

Maden-İş'in sizi temsiliclikten atmasının sebebi nedir?

Biz taban olarak patronla çelişiyorduk, ama onların tepede uzlaşması ile bizim gayretlerimiz boşa gidiyordu. Bu yüzden bizi tutmadılar. Bir buçuk senedir bu temsilci kadrosunu yıpratmaya çalışıyorlardı. Hakkımızda çok dedikodu çıkardılar. Kâh patron adamı dediler, kâh maceracı dediler. Ama bizim de söyleyeceklerimiz var. Hem biz dedikodu yapmadan açıkça söylüyoruz. Devrimci arkadaşları siyasî polise, patrona bildirmek ajanlık değil de nedir? Maden-İş Genel Merkez Sekreteri Mehmet Ertür'ün beni patrona ispiyonladığını, sosyalist olduğumu söylediğini her zaman ispat ederim. Kendisini basın toplantısında yüzleşmeye çağırdım, gelmedi. Profilo işçilerinden köşe bucak kaçan elbette basın toplantısına gelemez.

Bu sendika ağalarına karşı mücadele nasıl olmalıdır?

Fabrikalarda gerçek devrimciler örgütlenmeli. Diğer fabrikalardaki devrimcileri de bulmalılar, patronla birlikte işçi attıran, işçiye haber vermeden sözleşme imzalayan bu adamlar devrilmelidir.

YIKILSIN AĞALIK

Polatlı Beylikköprü köylüleri 7000 dönüm toprağı sürdü

Mücadele devam ediyor!

Polatlı'ya bağlı olan Beylikköprü köyü 140 haneye yakın. Köyde 20-25 hanenin 150-200 dönüm toprağı var, buraları kıraç arazi, verim yapmıyor. Geriye kalan köylülerin tamamına yakın kısmının hemen hiç toprağı yok. Köydeki hazineye ait toprağı şimdiye kadar hep ağalar ekip biçmiş. Üstelik bu topraklar sulu arazi ve Sakarya nehri kenarında. 14 bin dönüm hazine toprağını ağalar yıllarca gasbetmiş.

Beylikköprü köylülerinin 25 yıldır devam eden toprak davalarını şimdiye kadar gelip geçen hiç bir parti çözümlemedi. Çünkü bu partilerin hepsi toprak ağaları ve tefecilerle kolkolaydı. «Toprak reformu yapacağız» diyerek yıllardır köylüyü uyutmaya çalıştılar. Ama artık yeter! Köylüler toprağa ancak ve ancak ağalara karşı dişe diş bir mücadeleyle kavuşulacağını 25 yıllık tecrübeleriyle kavradılar. Şimdi, 9 Ağustos 1975 Cumartesi günü başlayan son direnişi köylülerden dinleyelim:

Soru: Olay nasıl başladı?

Cevap: 10 dönümlük ada olan bir mevki vardır. Sahipsizdir ve hazineye aittir. Köyün gençleri Köylü Derneği binası yapmak için bu araziyi ekip, mahsulüyle Köylü Derneğinin masrafını karşılamak istediler. Gençler tarlayı sürmeye gittiler. Bunun üzerine, köyümüzün ağaları bizzat ellerine silahlarını alarak, adamları da yanlarında olduğu halde gençlerin üzerine yürüdüler. Olay böylece başlamış oldu.

Soru: Köylünün bu olay karşısında tavrı ne oldu?

Cevap: Biz bu duruma seyirci kalamazdık. Bütün hepimiz traktörlere binerek, Acıkır mevkiinde bulunan, daha önce ağaların ektiği hazineye ait toprakları sürmeye başladık. Bu toprakların mahkemesini 1954 yılından beri devam etmektedir ve hâlâ da biteceği yoktur. Biz, mahkemeden bir sonuç alamıyacağımızı anlayınca hazine topraklarını elbirliğiyle sürmeye başladık. Çünkü mahkemeler hep ağaların dediğini yapıyordu.

JANDARMA BAŞÇAVUŞU DİYOR Kİ: «BEN AĞALARIN FEDAİSİYİM»

Köylere karakolları kurdurtan hep ağalardır. Jandarma karakolunun ağaların bekçiliğini nasıl yaptığını Beylikköprü köylülerinden dinleyelim:

«Ağalar, jandarma baskısıyla 3-5 sefer gelip bizi sindirmek ve tarlalardan çıkartmak istediler. Kadınlarımız en önde olmak üzere, topluca direndik. Bunun üzerine bize hiç bir şey yapamadılar, sadece gençlerden biri yaralandı. Ağalar mesai harici Polatlı'dan ve Beylikköprü karakolundan jandarma getirterek bizi korkutup hazine arazisinden çıkartmak için baskı yaptılar. Hiç bir şey direncimiz karşısında hiç bir şey yapamadılar. Beylikköprü karakolu jandarma başçavuşu

---

Ağalar, nice garibi Sakarya'da boğdurdular

AĞA FEVZİ BIYIKOĞLU'NUN ÇİFTLİGİNDE ÇALIŞAN ÇOBAN ANLATIYOR:

Bir yıldır ağanın yanında çok güç şartlar altında 1500 koyuna 1300 lira aylıkla bakıyorum. Ağanın CGP'li ağabeyisi Kâzım Bıyıkoğlu, yanında çalışan bizlere ağır baskılar yapıyor, küfür ediyor ve hatta dövüyor. Bileğimizin hakkı olan parayı vermiyor. Parayı istediğimiz zaman kızıyor.

Fakiriz, yatacak yerimiz yok. Kırda bayırda yatıyoruz. Bazen ahırda, bazen de garajda yatıyoruz. Fakir olduğumuz için dövülüyoruz horlanıyoruz. Çoluğum çocuğum başka köyde oturuyor. Üç çocuğum var. Beni evime bile göndermiyor, izin istediğim zaman sertleşiyor. Çoluğumun çocuğumun yanına gitmek istesem izin vermiyor.

Hem paramızı vermiyor, hem de baskı altında tutuluyoruz. Artık ağaların baskısı altında kaldığımız yeter. Kahrolsun ağalar. Kahrolsun eziyet ve zulüm!

TARIM İŞÇİSİ İSMAİL ŞİMŞEK ANLATIYOR

On bir yaşından beri ağa yanında çalışıyorum. İki sene beş lira yevmiye ile çalıştım. İki sene sonra 300 lira aylıkla çalıştım. Sonra 900 liraya çıktı, şimdi 1600 lira alıyorum. Sabah altıdan, gece bire kadar 15 ilâ 19 saat arasında çalışıyorum. Sendika, sigorta, iş güvenliği yok. Vergi kaçırmak için yanında çalıştırdığı işçinin 1600 lira olan aylığını 3000 lira gösteriyor. Ağa bizi kıştan borçlandırarak istediği ücretle çalıştırıyor.

Sendika, sigorta ve iş güvenliği istiyoruz.

Sekiz saatlik işgünü istiyoruz!

İŞÇİ MEHMET KARAKUŞ ANLATIYOR:

Dokuz sene Milliyetçi Hareket Partili toprak ağası Yavuz Sakarya'nın yanında çalıştım. İki senelik ücretimi vermedi. Nefes darlığı nedeniyle çalışamadığım halde yine işine götürdü. Paramı isdim. «Alacağın yok» dedi. 12 sene Cumhuriyetçi Güven Partili Kâzım Bıyıkoğlu'nun, 2 sene Rüştü Sire'nin yanında çalıştım. Ağaların yanında çalışırken hastalandım. Çalışamaz duruma geldim.

Hasta halimde çocuklarımın rızkından kestiğim parayla taş çıkarttım. Ağaların adamları gece taşlarımı çaldılar. Köyün gençleri taşlarımı alsınlar. Eskiden ağaların evinden çalınan eşyaların hırsızlığını bize yüklemek istediler. Eskiden hasta olduğum bir gün, kimse götürmediği için yalınayak Polatlı'ya gittim. Anlatacak daha çok şeyim var, nefesim daralıyor, fazla konuşamıyacağım, ağalara çok kızıyorum.

KÖYLÜ ASIM ÇİÇEK ANLATIYOR:

Ağa Oğuz Sakarya ile 12 dönüm bostan ortak olarak ektim. Bir ineği her gün bağlayıp otlatıyordum. Bu inek sağılmayıp geç kaldığından benim 10 yaşındaki çocuğum «Baba ben ineği getiririm sen bostana git» dedi. Ben de bostan çapalamaya gittim. Ağanın 30-40 sığırını otlatan çobanlarla benim çocuk oyuna dalmış, inek de ağanın fasulyesine girmiş, ağa çocuğu taksiyle kovaladı. Çocuk «Beni ağa kovaladı» dedi. Üstüne ağa geldi. Ağanın yanına vardım ağa bana «Ulan pezevenk, sen burada çapa yaparken, inek fasulyeye girmiş.» Ben de «Çocuk oynarken inek girmiştir, zarar neyse öderim» dedim.

«Daha ne konuşuyorsun» diyen ağa gırtlağıma sarıldı. «Sen ağa değil, itmişsin» dedim. «Senin davarların her gün bizim beş dönüm ekini yerken, ben ses çıkartmıyordum» dedim. Ağa da «Ulan senin ekinini...» diyerek boğazıma sarıldı. Ağanın adamlarından biri aracı oldu. «Eğer ben seni bu köyde barındırırsam, bana da Fevzi ağa demesinler» dedi ve beni tehdit etti.

Ben de «Bu köyde böyle yaşamaktansa başka yere gitmekle daha memnun olurum. Ölmekten korkmuyorum, istersen adam getirttirip vurdurttur» dedim.

Ayrıca bu ağalar ektikleri hazine topraklarından köylüye sap vermemek için tarladan çıkan sapları tekrar tarlaya savurmaktadırlar. Ayrıca ağalar üç sene önce «Karga Yaylası denen mevkiden size dürbünle baktırıp, yoğurt yerine size atmaca boku yalatacağım» dedi. Başarıya ulaşırsak biz de onlara Polatlı'dan bu topraklara dürbünle baktıracağız. Eskiden çalıştırdıkları işçi kazanmış olduğu parayı istediğinde o şahsı dövüyorlardı ve işçileri Sakarya'ya atıyordu. Böyle birkaç olay olduğunu çok iyi biliyorum.

TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN

Erol Erdoğan ağalar tarafından beslenen biridir. Biz toprakları sürerken «Ben ağaların fedaisiyim ne istersem onu yaparım» dedi ve kadınlara küfür etti. Biz Beylikköprü köylüleri ağalara hizmet eden bu karakolun kaldırılmasını istiyoruz. Bu karakol daha önce Sazlılar köyünde idi. Bundan birkaç yıl önce, ağalar özel olarak karakolu bizim köye getirdiler.

KAYMAKAM VEKİLİ DİYOR Kİ: «SİZ TEKNİK ÇİFTÇİ DEĞİLSİNİZ. RASTGELE SÜRÜYORSUNUZ»

Yıllardır ağaların dediğini yapan kaymakamlık makamından, köylülerin tarım dersi almaya ihtiyacı yoktur. Sırası geldiğinde eline silahını alıp yurdunu savunan köylüler, toprağı işlemesini de çok iyi bilirler. Köylüye bu sözleri söyleyen kaymakam vekili Ziya Öz, ağaların yanında olduğunu bizzat kendi diliyle söylemiş oluyor.

MHP'Lİ TOPRAK AĞASI OĞUZ SAKARYA DİYOR Kİ: «DEVLET BİZİZ!»

Mücadelenin ilk günü «Devlet biziz» diyerek eline silahı alıp yürüyen bu faşist köpek, devletin kendilerine çalıştığını bizzat kendi ağzıyla söylemiş oluyor. Doğrudur, bu devlet onlarındır mahkemeler onlara çalışıyor. Jandarma, polis onlara çalışıyor. Bu devlet onlarındır. Halktan aldıkları vergileri ağalara beylere kredi olarak dağıtıyorlar. Ama bu vatan, bu topraklar halkındır. Ve halk haklarını söke söke alacak, hakim sınıfların devletinin yerine İŞÇİ - KÖYLÜ DEVLETİni kuracaktır.

AĞALARIN YENİ TEKLİFİ: «KIRAÇ YERLERİ SİZ, SULAK YERLERİ BİZ EKELİM»

«Ağalar mücadelemize sızdırdıkları adamlarıyla birliğimizi bölmek istediler. Toprağı sürme işine başta karşı çıkan ağanın uşakları daha sonra toprağı sürme işine kendilerinin de katılacağını söylediler. Ağalar bu köpekleri vasıtasıyla birliğimizi bozmaya çalışıyorlar. Ağalar mücadelemiz karşısında gerileyince «Sulak yerleri biz, kıraç yerleri siz ekin »dediler. CGP'li toprak ağası Muzaffer Bıyıkoğlu ise Bu yıl da biz ekelim gelecek yıl siz ekin» demiş. Fakat biz köylüler onların bu sözlerine kanmadık. Onların sözünü dinlemedik, birliğimizi koruduk. Mücadelemizin beşinci gününde tahminen 6-7 bin dönüm toprağı sürdük. Kendi gücümüze güvenerek bu işi hallettik.»

«AĞALAR DEVLET YÖNETİMİNDE SÖZ SAHİBİ»

Köylüler böyle diyorlar. Çünkü bu ağalar Polatlı'daki faşist partilerin yöneticileridir. Eski Demokrat Parti milletvekili Hayri Başar'ın çiftliği de Beylikköprü ve İğcilere yakındır. Hayri Başar ve kardeşleri 30 bin dönüme yakın toprağı gasbetmişlerdir. CGP'li milletvekili Vefa Tanır bundan birkaç ay önce Hayri Başar'ın çiftliğine gelmiş ve içki içmişlerdir. Köylü aç kalmamak için çalışırken bunlar içki alemleri düzenlemektedirler. Ağalar sık sık Ankara'ya gitmektedirler. Son olaydan sonra Ankara'ya gidip gelmeler arttı. Erzurum Üniversitesinin Rektörü Kemal Bıyıkoğlu adındaki fasist köpek de köylülerin topraklarını gasbeden Bıyıkoğullarının kardeşidir.

Şimdiki ağaların babaları, bir zamanlar yanlarında çalışan işçileri Sakarya nehrine atarak katillik yapıyorlardı. Şimdikiler ise toprakları gasbederek eşkiyalık yapıyorlar. Bu eşkiya ağalardan Fevzi Bıyıkoğlu, daha önceleri bir köylüyü «Benim arazime koyunlarını niçin saldın?» diyerek kendi kullandığı jipiyle çiğnemiş. Köylü 20 gün hastanede yatmış, daha sonra iyileşmiş, yüzyıllar önce Yunus Emre'nin dediği gibi bu eşkiya ve katillerin «IÇTIKLERİ KAN, YEDİKLERİ YOKSUL ETİ»dir.

«TÜRKİYE'DE AĞALIK YOKTUR» DİYENLER, BEYLİKKÖPRÜ KÖYLÜLERİNİN YAZDIRDIKLARINI OKUYUN VE UTANIN

Köyümüz 138 hane, 20-25 kişinin 150-200 dönüm arası toprağı var. Bu topraklar da kıraç ve verim çok düşük. Geri kalanımızın toprağı yoktur. Sakarya nehri kenarındaki sulu arazileri ve daha başka yerleri ağalar gasbetmişlerdir. Bizim bildiğimiz kadarıyla 14 bin dönüm hazine arazisi var. Maliye bu konuda bize hiç bilgi vermiyor. Duyduğumuza göre ağaların 500 dönüm kadar yerleri tapuluymuş. Hangi tarlaların tapulu hangilerinin tapusuz olduğunu maliye bize söylemiyor.

Ağaların toprak miktarları ise şöyledir:

- Fevzi Bıyıkoğlu ve Kâzım Bıyıkoğlu: 6 - 7 bin dönüm (CGP'li)
- Muammer Bıyıkoğlu: 4 bin dönüm (CGP'li)
- İhsan Doğan: 6-7 bin dönüm (MHP'li)
- Oğuz ve Yavuz Sakarya: 2 bin dönüm (MHP'li)
- Ali Çalışkan: Bin dönüm
- İbrahim (Sakaryaların eniştesi): bin dönüm.
- Hamdi Çelik (Muammer Bıyıkoğlu'nun eniştesi): 1500 2000 dönüm.
- Ayrıca eski Demokrat Parti milletvekillerinden Hayri Basar'ın gasbettiği 30 bin dönüm toprak var.
- Yine Kıranharmanı toprak ağalarından Hanım Ağanın gasbettiği toprak miktarı 13 bin dönüm.

Köylüler son olarak diyorlar ki: «TOPRAĞI BERABER SÜRDÜK, BERABER EKİP, BERABER BİÇECEĞİZ!»

BEYLİKKÖPRÜ KÖYLÜLERİ OLARAK BUNDAN SONRA NE YAPMALIYIZ?

1. Mücadelemiz bütün hepimizin elbirliğiyle çalışması sayesinde bugünkü başarıya ulaşmıştır. Fakat kesin başarı elde edilmemiştir. Mücadelemiz uzun sürecektir. Tarlaları sürmedeki birlik ve beraberliğimizi ekerken ve biçerken de sürdürmek için şimdiden hazırlanalım! Geriye kalan hazine topraklarını sürelim!
2. Hazine arazilerinde ağaların hiç bir hakkı yoktur. Ağalarla pazarlık yapmaya kesinlikle karşı çıkalım! Ağalarla pazarlığa oturmak mücadeleyi kaybetmemize yol açacaktır. Ağaların tutunacak dalları kalmamıştır. Ağaların uşaklarını aramızdan kovalım!
3. Haklı olduğumuzu bütün köylere ve yurda duyuralım ilerde onların desteğini almak için şimdiden çalışmalara başlayalım!
4. Karakolun kaldırılması için hep beraber mücadele edelim!
5. Banka kredilerinin artması, ucuz tohumluk ve gübre almak için mücadele edelim!
6. Ağaların köydeki itibarını yıkalım!
7. Köydeki ağalara ve tefecilere olan borçlarımızı vermeyelim!
8. Köylü Derneği binasını yapmak için köyü seferber edelim.

Beylikköprü'nün yiğit köylüleri, yıllardır uyutulduğumuz yeter artık!

Ağaların zulüm ve sahtekârlıkla gasbettiği toprakları bir daha geri vermemek için canla başla çalışalım!

Aramızdaki kardeşlik ve dayanışma duygusunu güçlendirelim!

Birliğimizi bölmek isteyenlere fırsat vermeyelim!

Kahrolsun toprak ağalarının faşist partileri!

Yıkılsın ağaların zulüm düzeni!

PAZARCIK KÖYLÜLERİ SESLENİYOR

Köylülerin hazineye ait toprakları sürmesi üzerine kolluk kuvvetleri tarafından zalimce, hunharca, vahşice dövülen köylüler. Tevkif edilen, hapsedilen köylüler. Zalim ağa Pinco Memiş Özdallar'ın keyfi uğruna kadınları, çocukları dövmek, yaralamak, işkencelerin en adisini yaptırmak. «Siz anarşistsiniz, siz düzen değiştireceksiniz» diye işkencenin bini bir para. Zalim jandarma üsteğmeni Asım Gezmiş ve Kahramanmaraş'ın Pazarcık karakol komutanına ağalar söz vermişler, «Köylüleri sindirip araziyi bizlere kazandırırsanız hâsılatın yüzde ellisini size vereceğiz» diye.

Savcılığın bir kararı olmadan her gün köylere baskın yapılıyor. Kimi görseler her gün alıp karakola götürmeler. Ağanın elini öptürmeler, ağanın keyfi için adamları falakaya yatırmalar olmaktadır.

Üsteğmen ortaktır hasılâta. Her Allahın günü baskın yapıyor. Bu dört köyün halkı bu zulümden nasıl kurtulacak? HALKIN SESİ dergisinde bu olayı yayınlamanız için dört köy olarak arzederiz.

Musa Kurtulan, Hüseyin Sarıkabadayı, Hasan Kurtulan, Yusuf Torun, Mehmet Torun, Ali Kaval, Ayşe İşcan, Bektaş Bektaş, Fatma İşcan, Leylâ Kurtulan, Sultan İncesoy, Ayşe İşçimen, Döndü Sarıkabadayı, Ali İşcan, Ali Torun, Salman İşcan, İsmail Torun, Salman Yaraşla, Hasan Mengüç, Mehmet Kurtulan, Derviş Kurtulan, Duran B. Özdoğan, Halil İscan, Ahmet Dul, Tosun Eşkin, Ali Bilecan. Hüsevin Eşkin, Ali Bildik, Şeho Dolanbay, Salman Kurtulan, Ahmet Deliçalı, Ali Dul, Hasan Kurtulan, Hasan İşcan, Salman Torun.

Pazarcık'ın dört köy halkı ağa ve jandarma zulmü altında

Pazarcık'ın Salmanıpak, Kabar, İncirlipınar, Aralıkobası köylüleri ağalara karşı mücadele ettikleri ve ağalar tarafından gaspedilen topraklarına sahip çıktıkları için ağaların ve jandarmanın hunharca saldırısına uğramaktadırlar. Halen köylerde ağa ve jandarma zulmü bütün şiddetiyle devam etmektedir. Bu köylere devamlı olarak baskınlar yapılmakta, köylüler karakollarda falakaya yatırılmaktadır. Pinco ağanın adamları, köylülerin üzerine ateş açmaktadırlar. Köylülerden Ali Kartal, Mehmet İşcan ve İbrahim Kırançallı tevkif edilerek hapse atıldılar.

Topraklar Pazarcık'ın dört köy halkınındır.

Köylüler üzerindeki zulüm, dayak, baskı son bulsun.

İşkenceciler cezalandırılmalıdır.

Jandarma Komutanı Asım Gezmiş'ten hesap sorulmalıdır.

Halkımız bütün zalimlere gereken cevabı verecektir. İşçilerin ve köylülerin devrimci mücadelesi halk düşmanlarının düzenini yerle bir edecektir.

Çekoslovakya'nın
AYDINLIK'ı

«Kremlin'deki hükümdarlar, proleter enternasyonalizmi için esas ölçünün, 'mihenk taşının', Sovyetler Birliği'ne karşı tutum olduğunu ve bütün mücadelelerin ve devrimci hareketlerin Sovyetler Birliği'nin çıkarlarına ve onun politikasına tâbi kılınması gerektiği yolunda, devrimci ve anti-emperyalist güçleri yanlış fikirleri kabule zorlayarak lâf bezirganlığı yapıyorlar.

«Marksizm - Leninizme ihanet etmiş ve Sovyetler Birliği'ni emperyalist bir devlet haline getirmiş olan Sovyet revizyonistleri, geçmişi istismar ederek ve bir zamanlar doğru olan tezleri kullanarak, artık bugün kimseyi kandıramazlar. Sovyetler Birliği'ne karşı tavır, bugün de proleter enternasyonalizmi için bir ölçü vazifesini görür. Ama, Sovyetler Birliği'nin dünya devriminin merkezi ve kalesi olduğu Lenin ve Stalin zamanındakinden tam tersi bir anlamda! Bugün, devrimci ve enternasyonalist diye, Sovyet revizyonistlerine karşı mücadele eden, onların anti-marksist ve emperyalist siyasetlerini ve çizgilerini reddedenlere denir.»

ENVER HOCA

Revizyonist Yeni Çarların emrindeki Rus ve Varşova paktı kuvvetlerinin Çekoslovakya'yı işgal etmelerinden bu yana yedi yıl geçti. Hürriyet ve bağımsızlığına düşkün dünya halkları, o zaman bu saldırı ve işgali nefretle karşılamışlar ve protesto etmişlerdi. Yurdumuzda da, geniş halk kitleleri, anti-emperyalist örgüt ve kişiler, Çekoslovakya'nın işgaline tepki göstermişler ve işgalci kuvvetlerin Çekoslovakya topraklarını derhal terketmesini istemişlerdi.

ABD emperyalizmi ile işbirliğini olduğu kadar, sosyal-emperyalizme teslimiyetçiliği de savunan İnönü gibileri ise, işgale karşı susulmasını savunuyorlardı. İnönü, «Amerikan ve Sovyet düşmanlığı yaratılmasının» tehlikesine dikkat çekiyor ve olayların «sosyalist blokun iç meselesi» olduğunu söylüyordu. Bu tutum, iki süper devletin dünyaya zorla kabul ettirmek istediği kölelik ruhunu yansıtıyordu. Öyle ya, iki süper devlet, kendi çiftliklerinin ağası idi ve boyunduruğu altındakilere istediği gibi davranabilirdi. Herkes, iki süper devletin ağalığına boyun eğmeli ve bu dünya düzeni devam etmeliydi.

«ORTA YOLCU» TUTUMUN VARDIĞI YER

1968 yılında bizim tutumumuz da öz olarak İnönü'den farklı değildi. Anti-emperyalist güçlerin safında yer alarak, işgali protesto etmedik. Tam tersine, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin bu saldırısını onayladık.

Gerek AYDINLIK dergisinde, gerekse o tarihte hatalarını paylaştığımız Türk Solu dergisinde Çekoslovakya'nın işgali karşısındaki tutumumuz buydu. AYDINLIK ve Türk Solu, Çekoslovakya'daki revizyonizmin esas sorumlusunun Sovyet revizyonizmi olduğunu belirtiyor fakat gene de dolaylı ve çekingen bir tavırla da olsa işgali olumlu karşılıyordu. Kendi aramızda Sovyetler Birliği'ndeki revizyonist gidişin sözünü ediyor, fakat «orta yolcu» bir çizgi izlemeyi doğru görüyorduk. Marksizm-Leninizmle revizyonizm arasında izlemeye çalıştığımız bu «orta yolcu» çizgi, aslında revizyonizmden başka bir şey değildi. Revizyonizmin bu «orta yolcu» türü, bizi emperyalist saldırıyı destekleyen güçler arasında yer almaktan kurtaramamıştı. Bırakalım Marksist-Leninist ilkelere bağlı kalmayı, herhangi bir anti-emperyalist ve yurtseverin alması gereken tutumu dahi göstermemiştik. Çekoslovakya'nın işgali karşısındaki tutumumuz, emperyalizmden yana, karşı-devrimci bir tutumdu.

DOĞRU VE YANLIŞ

Çekoslovakya'nın işgali üzerine, Sovyet Büyükelçiliğinin kapısına siyah bir çelenk bırakan ve saldırıyı protesto eden DÖB'lü arkadaşlar emperyalizme karşı mücadele ediyordu. Biz ise onların bu eylemini eleştirdik, doğru tutumda direnmelerini engelledik.

O zaman Çekoslovakya'yı işgal etmekle Sovyetler Birliği'nin «Amerika'nın yanına düştüğünü» belirten Yaşar Kemal haklı, biz haksızdık. «Barışçı Sovyet halkı, yöneticilerinin bu yanılgısını cezasız bırakmıyacaktır» diyen Can Yücel, devrimci bir isteği dile getiriyordu. Biz ise, karşı- devrimci bir tutumu savunuyorduk.

Aybar şöyle diyordu: «Yunanistan ve Çekoslovakya olayları, 'Dünya ikiye ayrılmıştır; varlıklarını korumak için küçük devletler, ya Sovyet uydusu ya Amerikan uydusu olmak zorundadır' şeklindeki, yıllardır tekrarlanan sözlerin nasıl haince bir tuzak olduğunu apaçık bir kere daha ortaya koymuştur. Bu tuzağa milletçe karşı çıkmalıyız. Türkiye için bir tek yol vardır: Ne Amerika, ne Sovyet Rusya, ne de herhangi bir başka devletin dümen suyu.»

Biz, bu sözlere karşı çıkıyor ve Aybar'ı «sosyalist bir ülkeyi ABD ile aynı kefeye koymakla» suçluyorduk. Oysa iki süper devlete karşı çıkmak, dünya efendiliği için birbirini yiyen her iki emperyalisti de mahkum etmek, doğruydu.

FKF Istanbul Sekreterliği, Çekoslovakya'nın işgalini «dünya barışına ve özgürlüğüne indirilen bir darbe» olarak, «Türkiye Üniversite Gençliği adına» kınıyordu. Halkımızı ve gençliği temsil edecek doğru tutum buydu. Biz ise yanlışı savunuyorduk.

DİSK, «saldırıya karşı olduğunu» açıklıyor ve «işgalcilerin Çekoslovakya topraklarını terketmelerini» istiyordu. Anti-emperyalist tutum buydu, biz ise hatalıydık.

Mehmet Kemal «Ne Amerikan Ne Rus Çizmesi» diyordu. Behice Boran ise, şu gerçeği belirtmekteydi: «Sovyetlerin Çekoslovakya'yı işgal etmesi aslında o blok içindeki despotluğundandır.» Doğan Özgüden ise şöyle demekteydi: «Bir yanda kahraman Vietnam ulusunun Amerikan emperyalizmine karşı savaşı, öte yanda sosyalist Çekoslovak halkının işgale karşı yiğitçe direnişi, bağımsızlık ve özgürlük savaşı veren bütün dünya halklarına umut ve cesaret vermiştir.»

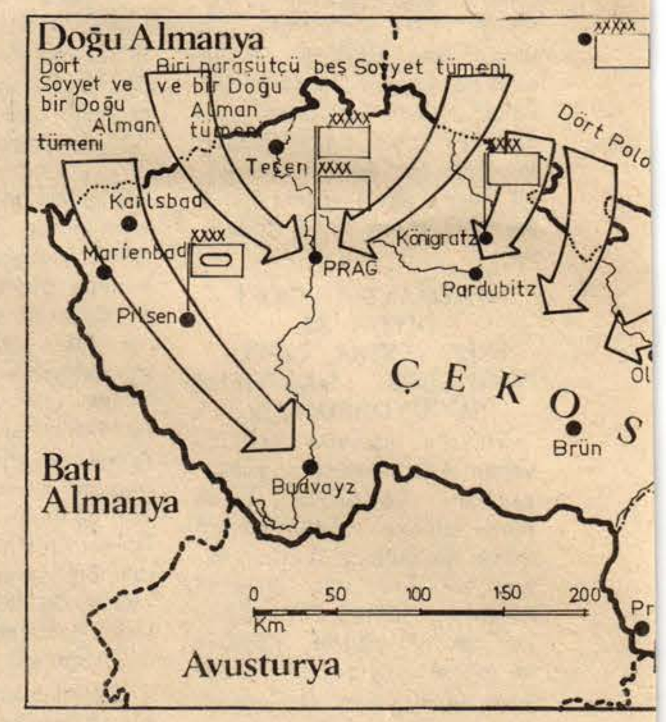

Daha birçok örgüt ve kişi Çekoslovakya'yı işgal eden Sovyetler Birliği'ni şiddetle protesto etti. Hepsini buraya almamıza sayfalarımız yetmez. Onların bu tutumları emperyalizme karşıydı ve haklı idi. Bizim tutumumuz ise yanlıştı.

«SOSYALİZMİ KORUMAK» MI YOKSA EMPERYALİST ÇIKARLARI KORUMAK MI?

Hangi revizyonist görüşler Çekoslovakya'nın işgalini desteklememize yol açmıştı?

Sovyet revizyonistleri, işgale girişirken «sosyalizmi korumak» bahanesini ileri sürüyorlardı. Oysa, Yeni Çarların silah zoruyla korudukları şey, Çe-

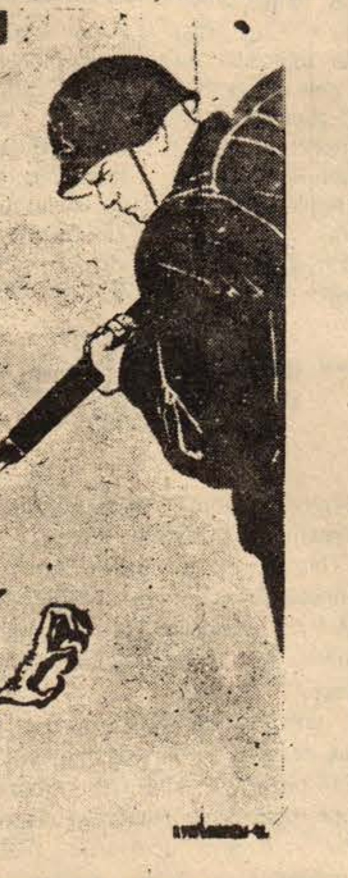
БЕСПОЩАДНО РАЗГРОМИМ И УНИЧТОЖИМ ВРАГА!
ДОГОВОР о ненападении между СССР - Германией

1943 tarihli bir Bolşevik afişi: Sovyet Kızıl Ordusu, Nazileri yıkıyor.

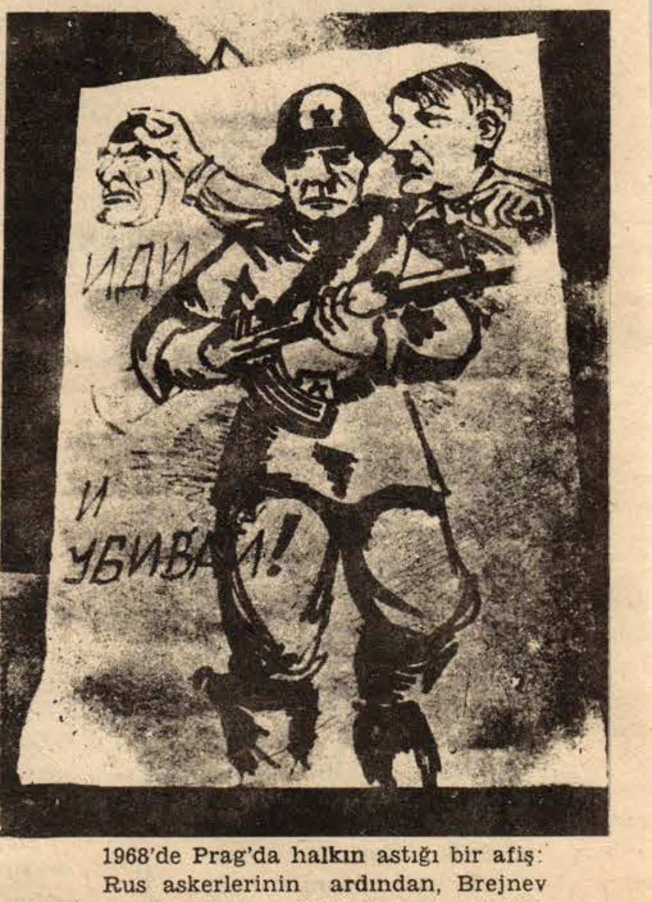

1968'de Prag'da halkın astığı bir afiş: Rus askerlerinin ardından, Brejnev maskesi takmış Hitler'in ruhu beliriyor.

İşgali Konusunda Özeleştirisi

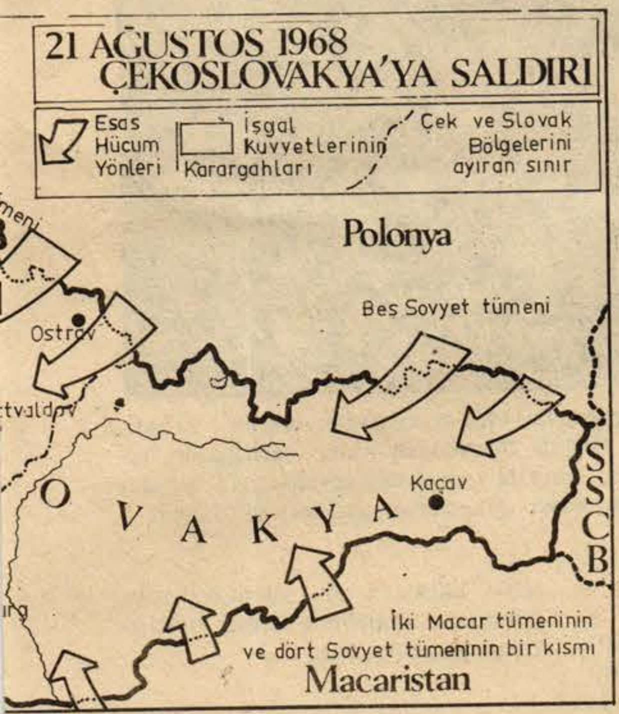
21 AĞUSTOS 1968
ÇEKOSLOVAKYA'YA SALDIRI
Esas Hücum Yönleri
İşgal Kuvvetlerinin Karargahları
Çek ve Slovak Bölgelerini ayıran sınır
Polonya
Beş Sovyet tümeni
Ostrav
tvaldov
Kaçav
OVAKYA
SSCB
İki Macar tümeninin ve dört Sovyet tümeninin bir kısmı
Macaristan

koslovakya'daki emperyalist boyunduruklarından başka bir şey değildi. O tarihte ne Sovyetler Birliği'nde, ne de Çekoslovakya'da sosyalizmden eser kalmamıştı. Her iki ülkenin revizyonist iktidarları da aynı çamurdan yuğrulmuşlardı. Her ikisi de revizyonist burjuvazinin iktidarı idi ve üstelik Rusya'daki emperyalist burjuvazinin iktidarıydı.

Biz, bu gerçekleri kavrayamıyorduk.

Biz, revizyonizmi «sosyalizmin» kötü bir çeşidi olarak gördüğümüz için, Sovyet revizyonistlerinin «sosyalizmi koruma» yalanına kanıyorduk. Oysa revizyonizmin iktidara gelmesi, burjuvazinin iktidara gelmesidir. Sovyetler Birliği gibi, büyük ve sanayileşmiş bir ülkede revizyonizmin iktidara gelmesi, tekelci-bürokrat burjuvazinin, yani emperyalizmin iktidara gelmesidir.

Kaldı ki, bir ülkede devrim yapmak ve devrimi korumak, en başta o ülke halkının meselesidir. Devrim ihraç edilemiyeceği gibi, taşıma suyla sosyalizm de korunamaz. Çekoslovakya'da «sosyalizmi korumak», Çekoslovakya halkının meselesidir. O gün de, bugün de Çekoslovakya halkının temel meselesi, sosyal-emperyalizmin boyunduruğundan kurtulmak ve revizyonizmi yıkarak proletarya diktatörlüğünü kurmaktır. Biz, bu gerçeği görmüyorduk. Böylece işgale uğrayan Çekoslovakya'da proletarya ve halk üzerindeki boyunduruğun ağırlaşmasını, devrim düşmanı güçlerin kuvvetlenmesini desteklemiş oluyorduk.

GERÇEK ENTERNASYONALİST SOSYAL-EMPERYALİZMLE MÜCADELE EDENDİR

Bütün bu hatalara bağlı olarak, Çekoslovakya'nın işgalini desteklemeyi, «proleter enternasyonalizmi»nin bir gereği olarak görüyorduk. Sovyet revizyonistlerinin bu konuda yaptıkları propagandaya kanıyorduk. Kruşçev-Brejnev revizyonistleri, Lenin ve Stalin zamanındaki devrimci geçmişi, kendi emperyalist emelleri için kullanıyordu. Onlar, proleter enternasyonalizminin özünü ve ilkelerini yok ediyorlar, bunun yerine sosyal-emperyalizmin yayılmasını kayıtsız şartsız destekleme ilkesini koyuyorlardı.

Proleter enternasyonalizmi, Marksizm-Leninizme dayanır. Proleter enternasyonalizmi, milletlerin kendi kaderini tayin hakkından, ülkelerin bağımsızlığından ayrılamaz. Proleter enternasyonalizmine en zıt tutum başka ülkeleri işgal etmektir. Bu sebeple biz, «proleter enternasyonalizmine bağlı kalalım» derken, aslında sosyal-emperyalizmin saldırı ve yayılmasını desteklemiş oluyorduk. Böylece milletlerin bağımsızlığına derin saygı gösteren Marks, Engels ve Lenin gibi büyük önderleri değil, Kruşçev ve Brejnev gibi revizyonist türden emperyalistleri izleyen bir duruma düşüyorduk.

ABD emperyalistleri ve diğer emperyalistlerin tutumunu da doğru değerlendiremiyor, bu yüzden de hatalı tavır alıyorduk. Aslında ABD emperyalistleri, Çekoslovakya'nın işgaline dikkate değer bir tepki göstermedi. Çünkü onlar da Vietnam'a saldırmaktaydı. ABD ve Sovyetler Birliği'nin her ikisi de, kendi çiftliğinin ağası idi ve birbirlerinin ağalığını tanıyorlardı. Bir yandan da dünyanın tek efendisi olmak için vargüçleriyle silahlanıyor ve alttan alta diğerinin çiftliğindeki isyanları destekliyor veya en azından olumlu karşılıyorlardı. Bu sebeple ABD emperyalistleri ve onlara bağlı gericiler, Çekoslovakya'nın Sovyet hakimiyetinden uzaklaşmasını istiyorlar ve bunu destekliyorlardı. Nasıl ki, Sovyet revizyonistleri, Vietnam'ın ABD hakimiyetinden çıkmasını istiyorsa.

Fakat iki süper devlet, bu ülkelerin bağımsız olmasından yana değillerdi. Rakip emperyalistin yerini alarak o ülkenin yeni efendisi olmak için çalışıyorlardı.

Biz, iki büyük emperyalist arasındaki rekabeti kavrayamadığımız için, Çekoslovakya halkının Sovyet denetiminden kurtulma çabalarını kuşkuyla karşılıyorduk. Diğer taraftan Çin Halk Cumhuriyeti ve Arnavutluk gibi gerçek sosyalist ülkelerin ve bütün dünyadaki gerçek Marksist-Leninistlerin devrimci ve enternasyonalist tutumunu da dikkate almıyorduk. Dünyanın bütün devrimcileri ve bağımsızlıktan yana dünya halkları ile değil, sosyal-emperyalistler ve yardakçıları ile birleşmiş oluyorduk.

İşgal Altındaki Vatanı İçin Kendini Yakan Praglı Genç

JAN PALACH, ÖLÜMÜNDEN 6 YIL SONRA BREJNEV TAKİPÇİLERİNİ HÂLÂ KORKUTUYOR!

«Kitle» dergisi, 64. sayısında, Jan Palach'tan, «paranoyak milliyetçi» olarak söz ediyordu. Bu genç, revizyonistleri bu kadar kızdırmak için ne yapmıştı? Vatanının Sovyet sosyal-emperyalistleri tarafından işgal edilmesini protesto için, 1969 yılında kendini yakmıştı. Tarihte vatanı için kendini yakan kaç gerici, kaç faşist, kaç revizyonist var? Jan Palach, vatan sevgisinin, bağımsızlık ülküsünün, Vietnam'daki Amerikan işgalini protesto için kendilerini yakan Budist rahipleri kadar gerçek bir semboldür. O, Çekoslovak halkının sosyal-faşist işgale karşı direnme azminin ifadesidir. O, aynı zamanda, dünya hegemonyası peşinde koşan Yeni Çarların salladıkları sahte «sosyalizm» bayrağına kanmamaları, iki süper devlete karşı saflarını birleştirmeleri için, dünya halklarına bir uyarıdır.

İşte bu nedenle, bugünkü vatan haini Çekoslovak yöneticileri, bu genç şehidin mezarının etrafına yüksek duvarlar ördürttüler. İşte bu nedenle, halkımızın bağımsızlık özlemini köreltmek isteyen Brejnev takipçileri Jan Palach'a kara çalıyorlar. Bugün Çekoslovakya'nın işgalini, «Çekoslovak işçi sınıfına yardım» (Kitle, sayı 64, s. 10) diye yutturmaya kalkışan TSİP revizyonistleri, yarın aynı faşist teoriyi yurdumuza uygulamaya hazırlanıyorlar.

Marksist-Leninistler, bağımsızlığın en kararlı savunucusu, ülkelerinin ve dünya halklarının tarihinde ilerici ve değerli olan her şeyin mirasçısıdırlar. Emperyalizme karşı Milli Kurtuluş Savaşı vermiş bir ülkenin evlâtları olarak, ölümünün altıncı yılında, Çekoslovak yurtseveri Jan Palach'ı saygıyla anıyoruz.

HATANIN KAYNAĞI: REVİZYONİZM

Yurtsever ve devrimci bir siyaset izlemeyi bütün yüreğimizle istiyorduk. Fakat istemek yeterli değildi. Yaptığımız hata, ideolojik tutumun tayin edici olduğunu ortaya koymuştur. Hatamızın kaynağı revizyonizmdir. Içine düştüğümüz hatalı tutum göstermiştir ki, modern revizyonizm, sosyal-demokrat ve reformcu türden burjuva ideolojilerinden daha da tehlikelidir. Çünkü modern revizyonizmin merkezi, dünya halklarının iki büyük düşmanından biri olan Sovyet revizyonizmidir. Modern revizyonizmin ideolojik etkisi, her an şu veya bu konuda karşı-devrimci kampa düşmenin kaynağıdır. Bugün TKP, TSİP ve TİP revizyonistlerinin yaptığı gibi, Kruşçev-Brejnev revizyonistlerinin değneğine bakarak izlenen bir siyasî çizgi ise, her zaman karşı-devrimci niteliktedir.

«Bugün Sovyetler Birliği, burjuvazinin diktatörlüğü, büyük burjuvazinin diktatörlüğü, faşist Alman tipinde bir diktatörlük, Hitler tipinde bir diktatörlük altındadır.»

MAO ZEDUNG

Hatamızın kaynağı revizyonizm olduğuna göre, bu kaynağı kurutmak için verdiğimiz mücadeleyi daha da güçlendirmeliyiz. Bütün devrimciler, revizyonizme karşı açık ve kararlı bir mücadele vermelidir. Kapalı kapılar arkasında Sovyet revizyonizminden ve onların sosyal-emperyalist niteliğinden söz etmenin bir yararı yoktur. 1968 yılında AYDINLIK dergimiz, Sovyet yöneticilerinin revizyonist gidişinden yakınıyor, onların sorumlu olduğunu söylüyor, fakat Sovyet modern revizyonizmine karşı AÇIK ve KARARLI bir mücadele vermiyordu. İdeolojik bakımdan bu korkak ve kararsız tutum revizyonizmin bir çeşidiydi. 1970 yılında, Sovyet modern revizyonizmine karşı açık bir mücadeleye girismekle, hatayı düzeltme yolunda en önemli adımı attık. Çekoslovakya'nın işgalini ve bunun sebeplerini ancak o zaman kavrayabildik. «Orta yolculuk» adı altında revizyonizmle, uzlaşan, Sovyet revizyonist emperyalistleriyle açıkça mücadele etmeyen her tutum, revizyonizmin maskelenmesinden başka bir şey değildir. Revizyonizmle uzlaşmanın sonu, sosyal-emperyalizmin yardakçılığıdır. Bu yola girenlerin elinde tuttuğu «sosyalizm» bayrağı sahtedir. Sosyal-emperyalizme hizmet eden sahte bir «sosyalist» olmaktansa, yurdunu seven herhangi bir yurttaş olmak bin kere daha iyidir.

Gerçek Marksist devrimciler olmak ise en iyisidir. Halkımıza, işçi sınıfına ve bütün dünya halklarına en doğru bir şekilde hizmet etmenin yolu budur. Bunun için özellikle Sovyet revizyonizmine karşı kararlı olarak mücadele etmeli, Marksizmi kavramalı ve hayata uygulamalıyız.

Halkımıza ve devrime hizmet etmek için, revizyonizm mikrobunu yokedelim!

Çekoslovakya'nın işgali üzerine 1968 yılındaki hatalı tutumumuzdan çıkardığımız ders budur.

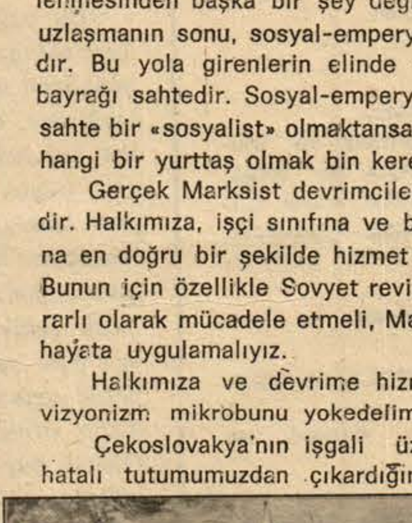

**Kapak:
Prag 1968
Direnen
Çekoslovak
Halkı**

Halklar Sosyal-Emperyalistleri

1968 Ağustosunda Sovyet sosyal-emperyalistleri Çekoslovakya'yı işgal ettiler. Türkiyeli yurtseverler ve devrimci, ilerici örgütler bu işgale karşı haklı bir tepki gösterdiler ve sosyal-emperyalistleri protesto ettiler. Burada 1968 yılında yayınlanmış demeç ve bildirileri bir kere daha yayınlıyoruz.

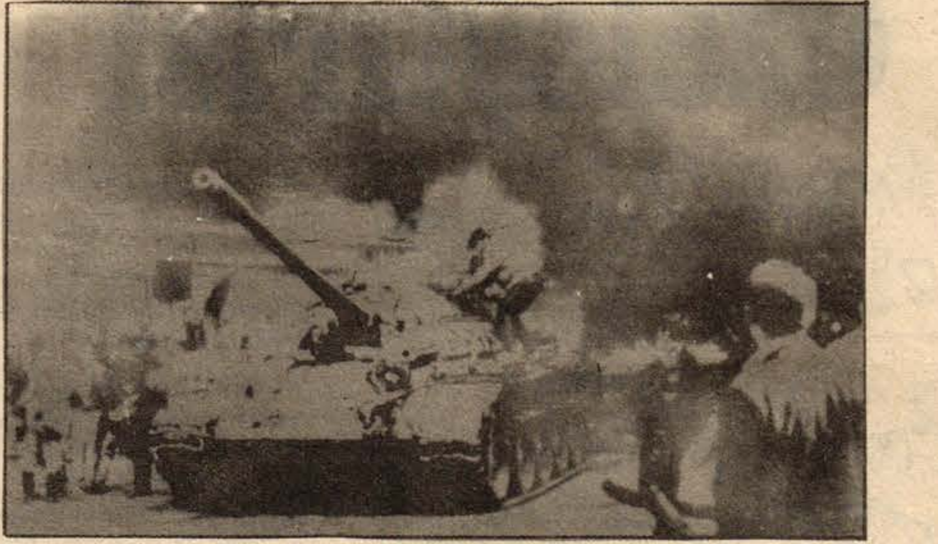

Çekoslovak halkı, Stalin'in Kızıl Ordusunu 1944'te kurtarıcı olarak karşıladı. Brejnev'in kara faşist ordusu ise, 1968 de Çekoslovak halkı tarafından, lâ olduğu şekilde karşılandı. Resimde, Prag'da sosyal-emperyalistlerin tanklarına karşı çıplak elleriyle mücadele eden Çekoslovak gençleri görülüyor.

MEHMET ALİ AYBAR

Çekoslovakya olayları, askeri blokların küçük küçük üyeleri için, asıl tehlikenin blokun lideri durumunda bulunan güçlü müttefiklerinden geldiğini ve gerçekte küçük devletlerin bağımsızlıklarını bu bloklara girdikleri anda kaybettiklerini apaçık ortaya koymuştur. «Ortak savunma» kavramı, askerî ittifakların küçük devletleri için, gerçekte büyük devletin çıkarlarının bir tabiî sonucu olarak söz konusu olmaktadır. Ve böyle olduğu için de küçük devletlere askerî ittifakların ileri karakolu olmak gibi nankör ve gerçek güvenlik ve bağımsızlıkları ile bağdaşmayan bir rol düşmektedir.

Çek faciasının ortaya serdiği ikinci bir gerçek de; bağımsızlığın sosyalizmin vazgeçilmez bir unsuru olduğudur. Milletler, kendi sosyalizmlerini kendi imkânları ile ve millî bağımsızlıklarına kıskançlıkla sarılarak kuracaklardır. Amerikan emperyalizminden de, Sovyet tahakkümünden de aynı uzaklıkta kalmaya dikkat edeceklerdir.

23 Ağustos 1968 günlü basın demeci (TİP Haberleri, 1 Eylül 1968, sayı: 20, s. 2, 3)

Çekoslovakya'daki yabancı birliklerin geri çekilmiyeceği anlaşılıyor. Romanya'nın, Çekoslovakya'nın akibetine uğramaktan duyduğu kuşku ile Yugoslavya'nın kuşkuları bu iki devleti olağanüstü güvenlik tedbirleri almaya sevketmiştir. Arnavutluk keza sınırlarında yığınak yapıldığından şikâyet ediyor. Kosigin'in ansızın Finlandiya'yı ziyaret etmesi ve İskenderiye'de üslenmiş görünen Sovyet donanmasının boyuna takviye edilmesi, Sovyet Rusya'nın bir şeyler hazırladığı kanısını vermektedir.

13 Ekim 1968 günlü TİP Ankara il kongresindeki konuşmadan (TİP haberleri, sayı: 23-24, s. 3)

MEHMET KEMAL

...Hep bağırmışızdır:

«Ulusal bağımsızlıktan ve ulusal özgürlükten yanayız. Ne yapacaksak kendi gücümüzle, kendi ulusal sınırlarımız içinde yapacağız.. Kendi yağımızla kendimiz kavrulacağız.»

«— Ne Amerikan doları, ne Sovyet rublesi...»

(...) Bugün bu sloganı şöyle değiştirebiliriz:

«— Ne Amerikan çizmesi, ne Sovyet çizmesi!»

Hodri meydan!...

Ruslar, Varşova paktı var ya, biz ona dayanarak Çekoslovakya'ya girdik, diyorlar. Amerikalılar, ikili anlaşmalardan biri var ya, ona dayanarak biz zorla gireriz, derler.

(Ant 27 Ağustos 1968 sayı: 87, s. 11)

TÜRKİYE EDEBİYATÇILAR BİRLİĞİ (TEB)

Sovyetler Birliği'nin büyük devlet olmanın verdiği haksız ve ölçüsüz davranışının yarattığı olumsuz tutumun kesinlikle karşısındayız.

(23 Ağustos tarihli bildiriden)

(Ant, 27 Ağustos 1968, sayı 87, sayfa 3)

İLHAN SELÇUK

Sovyetlerin Çekoslovakya'ya müdahalesi «menfur bir tecavüz»dür... Açıkça görülmüştür ki, Varşova Paktı Çekoslovakya'nın özgürlüğünü sağlamaktan çok uyduluğunu tescil eden ve işgalini kolaylaştıran bir araçtır...

(22.8.1968, Cumhuriyet)

Türk vatandaşları önce millî bağımsızlık ilkesinde birleşmelidirler. Ne Filipinler gibi Washington uydusu olmak, ne Doğu Almanya gibi Sovyet uydusu olmak.... Ama öncelikle ve devletçe özgür olmak...

" (23.8.1968 Cumhuriyet)

YAŞAR KEMAL

Milletlerin içişlerine karışanlar kim olurlarsa olsunlar sosyalizm kavgası yapanları, bağımsızlık savaşı verenleri karşısında bulacaktır. Sosyalistler, Çekoslovak olayları gibi olumsuz olayların karşısında birleşmezler, böyle hatalara göz yumarlarsa çağımızda sosyalizmin zaferi o kadar kolay gerçekleşmez. (...)

Bir millete zorla hiç bir şeyi hiç bir kimse kabul ettiremez. Milletlerin, ne kadar yıpranırlarsa yıpran-

Dün Ve Bugün

Bugün Sovyet sosyal-emperyalistlerinin kuyruğunda olan bazı revizyonistler 1968'de Rusya Çekoslovakya'yı işgal ettiğinde Sovyet işgalini onaylamamışlardı.

Ama onlar, o zamanki olumlu tutumlarını bir kenara bırakmış, Sovyet işbirlikçiliği yolunda ilerlemiş bulunuyorlar. Ne olursa olsun biz, sosyal-emperyalizmin tahakküm ve işgaline karşı çıkmış olmayı saygıyla karşılıyor ve o gün söylenenleri burada bir kere daha yayınlıyoruz:

BEHİCE BORAN

Bu müdahale millî bağımsızlık ve eşitlik haklarına olduğu kadar, sosyalizm ve sosyalist enternasyonalizmi ilkelerine de aykırıdır... Bütün bu olup bitenlerden, az gelişmiş ülkeler ve bu ülkelerin sosyalist hareketleri için alınacak dersler vardır. Birincisi, büyük ve güçlü devletlerin yanında askerî-siyasî bloklara girmek millî bağımsızlıkla bağdaşmamaktadır. Her ülke, bu arada Türkiyemiz, millî bağımsızlığını, bütün yabancı ülkelere karşı savunabilecek şekilde örgütlemek, donanmak, kalkınmasını ona göre plânlamak ve bağımsızlığını kendine güvenerek sonuna kadar savunma azminde olmak zorundadır. Milletler, bağımsızlıklarını kendileri savunabilecek güç ve azimde oldukları ölçüde, başka milletlerle eşit ilişkiler kurabilirler. İkincisi, küçük devletler, hele Üçüncü Dünya denilen az gelişmiş ülkeler, iki kampın dev devleti arasında sıkışmamak, ikisinden birini seçmek zorunda kalmamak için kendi aralarında bir dayanışma ve işbirliği kurma çabasını ciddiyetle göstermelidirler...

Milliyet, 27.8.1968

Sovyetlerin Çekoslovakya'yı işgal etmesi aslında o blok içindeki despotluğundandır. Sovyetler, barış içinde bir arada yaşama politikasını sadece kapitalist dünyaya karşı göstermiştir.

13 Ekim 1968 günlü TİP Ankara İl Kongresindeki konuşmasından (Türk Solu, sayı: 49, s. 1)

★

TEKTAŞ AĞAOĞLU

Çekoslovakya'ya saldırı ulusların özgürlüğü, sosyalizme giden yolların çeşitliliği ilkesine inen ağır bir darbe oldu.

(Ant, 27 Ağustos 1968, sayı: 87, s. 4)

İşbirlikçi mantığı acem kılıcı gibidir çünkü, iki yanı da keser. Bugün biz Amerika'sız yapamayız diyenler şuncacık haklıysalar eğer, yarın Rusya'sız edemeyiz diyenler çıkarsa onlara da şuncacık «hak» tanımak gerekebilir.

(Ant, 3 Eylül 1968, sayı: 88, s. 4 - 5)

★

HÜSEYİN BAŞ

Başta Sovyetler Birliği olmak üzere Varşova Paktının bu olumsuz eyleme katılan bütün üyelerinin, askerî müdahale gibi son derece ciddî bir hareketi haklı göstermek yönünde ileri sürdükleri gerekçelere de, her hangi bir inandırıcılık atfetmek mümkün değildir.

(Ant, 27 Ağustos 1968, sayı: 87, s. 4)

★

YALÇIN KÜÇÜK

«... revizyonist bir ülkeye başka bir revizyonist ülkenin müdahalesinin verdiği şaşkınlık...»

(Ant, 24 Aralık 1968, sayı: 104, s. 12)

de Yere Çalacaktır!

sınlar, zora karşı dehşet bir dayanma güçleri vardır.
(Ant, 27 Ağustos 1968, sayı 87, sayfa: 5).

TÜRKİYE ÖĞRETMENLER SENDİKASI VE TÜRKİYE ÖĞRETMEN DERNEKLERİ MİLLÎ FEDERASYONU

Ulusların ve insanların özgürlüğünü her şeyin üzerinde tutan biz Türk öğretmenleri, Amerika'yı kınadığımız gibi, Sovyetler Birliği'ni de şiddetle kınıyoruz.

(24.8.1968, Cumhuriyet)

MİLLÎ BİRLİK GRUBU

Hukuk çağında devletlerin içişlerine, bağımsızlığına, egemenlik haklarına ve toprak bütünlüğüne müdahaleyi, insan hak ve hürriyetlerine tecavüzü şiddet ve nefretle tel'in ederiz... Sovyet Rusya'nın liderliğinde Varşova Paktı üyelerinin girişmiş oldukları Çekoslovakya'yı işgal hareketi dünya barışını büyük ölçüde tehlikeye sokmuştur.

(22.8.1968)

ÇETİN ALTAN

Çekoslovakya'nın işgali, Sovyet yöneticilerinin sosyalistliğe karşı işledikleri cinayetin en korkuncudur. Şimdi bu cinayet Amerikan emperyalizminin cinayetlerine gerekçe olarak gösterilecek...

(23.8.1968, Akşam Gazetesi)

İLHAMİ SOYSAL

Kısaca, ABD ve SSCB diye tanımlanan bu iki patron, aslında birbirinden zerre kadar farkları olmayan iki emperyalist, iki sömürücü ülke. Kendi çıkarları dışında hiç bir şey umurlarında değil. ......Ama özgürlükler, kan ve can pahasına korunur, teslimiyetle, miskinlikle, satılmakla değil.

(23.8.1963 Akşam)

AKŞAM GAZETESİ

Sovyetlerin bu . kere de Çek halkına karşı giriştikleri bu son hareket, Vietnam'da Amerikalıları lânetleyen Rusların samimiyetsizliklerini gösteren binbir örnekten sadece biridir. Dünyayı iki nüfuz bölgesine bölmüş iki emperyalist devin pençesinden kurtulmak isteyen halklar, daha yıllarca bunlara karşı özgürlük savaşı vermek ve bu yolda ölmek zorundadırlar.

22.8.1968

CAN YÜCEL

Devlerle çocuklar arasındaki savaşlar sade masallarda değil, gerçek yaşantılarda da çocukların zaferiyle sona erecektir. Dev devletlere küçümen milletlerin üstünlüğünü ilân eden Vietnam örneği ortada dururken, barışçı Sovyet halkı, yöneticilerinin bu yanılgısını cezasız bırakmıyacaktır (...)

Bilmiyoruz şimdi Süleyman Demirel artık **saldırgan** diye yerlere çalınan Sovyet hükümetinden yardım almağa devam edecek midir?

Ragıp Sarıca, Tarık Zafer Tunaya, Gülten Kazgan, Orhan Aldıkaçtı, Kenan Bulutoğlu, Cavit Orhan Tütengil, Sencer Divitçioğlu:

Bu saldırıyı ve bunun gibi milletlerin içişlerine yapılmış ve yapılacak bütün tecavüzleri hangi devletten gelirse gelsin, şiddetle protesto eder ve dünya barışı için bu saldırıların derhal durdurulmasını talep ederiz.

(24.8.1968, Milliyet)

NADİR NADİ

Otuz yıl önce Hitler'in aradığı «hayat sahası»na karşılık bugün onu aynen taklit etmekle Sovyet yöneticileri acaba kendi güvenlikleri için kurdukları tampon bölgeyi güçlendirmiş olacaklar mıdır?

(24.8.1968 Cumhuriyet)

«Eğer Sovyet halkının, hem de üstelik zorla, komşu devletleri değiştirmek istediklerini düşünüyorsanız, ağır bir yanılgı içindesiniz. Sovyet halkı komşu devletlerin değişmesini tabiî ki ister. Ancak bu, komşu devletlerin kendi meselesidir... biz Marksistler, diğer ülkelerde de devrimin olacağı görüşündeyiz. Fakat, ancak bu ülkelerin devrimcileri devrimi mümkün ve gerekli gördükleri zaman, devrim olacaktır. Devrimin ihracı - bu, bir saçmalıktır. Her ülke, eğer isterse kendisi devrimini yapacaktır; eğer istemezse devrim olmayacaktır... Bizim başka ülkelerin yaşayışına karışarak bu ülkelerde devrim yapmak istediğimizi ileri sürmek, gerçek olmayan bir şeyi ve hiç bir zaman propagandasını yapmadığımız bir şeyi ileri sürmektir.»

JOZEF STALİN

«Roy Howard ile Görüşme»,
Mart 1936.

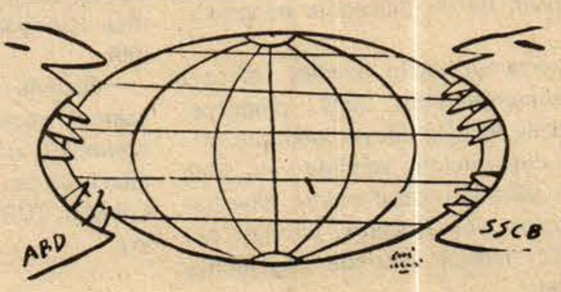

Sulh içinde beraber yaşamak...

Ali Ulvi
Cumhuriyet
25.8.1968

SOVYET SOSYAL-EMPERYALİZMİ ÇEKOSLOVAKYA'YI NASIL SÖMÜRÜYOR?

Sovyet revizyonistleri, Çekoslovakya üzerindeki işgallerinden yararlanarak bu ülkenin kaynaklarını talan etmekte, Çekoslovak ekonomisini artan güçlüklere sürüklemektedirler.

Çekoslovakya, Avrupa'da zengin uranyum yataklarına sahip olan nadir ülkelerden biridir. Sürekli olarak yeni uranyum yatakları bulunmakta ve uranyum üretimi artmaktadır. Ancak SSCB, COMECON (Karşılıklı Ekonomik Yardımlaşma Konseyi) içinde uyguladığı sözümona «uluslararası işbölümü» ve «üretimde uzmanlaşma» sayesinde, Çekoslovak uranyum üretimini tamamen denetimine almıştır. Sovyet revizyonistleri, Çekoslovak uranyum madenciliğinde, arama ve çıkarmadan ulaşıma kadar bütün kilit noktalara hâkimdirler. Sovyet «uzman»ları, bütün hayatî bilgileri Çekoslovak meslekdaşlarından gizliyorlar. Hâlen çıkarılan uranyumun yüzde 90'dan fazlası Sovyetler Birliği'ne gönderiliyor. Sovyetler Birliği'nin nükleer silâhları alabildiğine geliştirmede kullandığı toplam uranyum miktarının beşte biri, Çekoslovak madenlerinden sağlanıyor.

Gene Çekoslovakya, eskiden beri önemli bir kömür üreticisi ülkedir. 1960'tan önce Çekoslovakya, kendi sanayisinin kömür ihtiyacının tamamını kendisi karşılıyordu. Ne var ki, sözümona «sosyalist sistemin uluslararasılaşması» (yani Sovyet tekelci devlet kapitalizminin sömürü ağının yaygınlaşması) sayesinde, Çekoslovakya'nın kömür üretimi de kısıtlanmıştır. Kömürün, Çekoslovak sanayisinin temel yakıtı ve kimya sanayisinin ana hammaddesi olarak oynadığı rol, zorla azaltılmıştır. Onun yerine Çekoslovakya, Sovyetler Birliği'nden petrol ve tabiî gaz satın almaya itilmiştir. Böylece Çekoslovak ekonomisi, bu hayatî maddeler açısından tamamen Sovyetler'e bağımlı kılınmış, 1960'lar boyunca Çekoslovakya'nın petrol ürünleri ve tabiî gaz ithalâtının hemen tümü SSCB'den gelmiştir.

Bu durumun yarattığı sonuçlar açıktır. Sovyet ekonomisinde kapitalizmin geri getirilmesinin, emekçi halkın insafsızca sömürülmesinin ve çılgınca silâhlanmanın yarattığı buhranlar derinleştikçe bu emperyalist ülke, kendi buhranının yükünü başka ülkelere yıkmaya çalışmaktadır. Nitekim Sovyet revizyonistleri, son yıllarda kendi plân hedeflerine ulaşamadıklarından, Doğu Avrupa ülkelerinin petrol ve tabiî gaz ihtiyaçlarını karşılamak istemiyorlar. Gazetelerde Sovyetler'in, Doğu Avrupa ülkelerine sattıkları bu gibi ürünlerin fiyatına büyük ölçüde zam yaptığı haberleri yayınlanıyor. Sovyetler Çekoslovakya'ya, 1973 yılı için söz verdikleri miktarı vermemişler, 1974 için ise sadece 14 milyon ton teklif etmişlerdir. Oysa Çekoslovak sanayisinin ihtiyacı asgarî 16 milyon ton kadardır.

Bu durumda kendi millî menfaatlerini korumak isteyen Çekoslovakya'nın haklı talepleri ise, Sovyet revizyonistleri tarafından kabaca geri çevrilmiştir. Sovyetler, Çekoslovakya'nın kendi uranyum madenlerini kendisi işletmek arzusunu, «geleneksel Sovyet-Çekoslovak dostluğunu baltalamaya çalışmak» olarak nitelemişlerdir. Öte yandan Çekoslovakya'nın, 1976-1980 dönemi için yaptığı Sovyet petrolü ve tabiî gazı ithalâtı plânı da Moskova tarafından reddedilmiştir. Sosyal-emperyalistler, Çekoslovakya'ya yakıt vermelerini, «SSCB-nin Orenburg'daki gaz yataklarının işletilmesine Çekoslovakya'nın katılması sorununun mutlu bir şekilde çözümüne» bağlayarak zorla para sızdırmaya çalışmaktadırlar. Çek dergisi **Svet Hospodartsvi**'nin Şubat 1975 sayısında belirttiğine göre, önceki beş yıllık dönemde yüzde 25 artış gösteren yakıt tüketimi, 1976-1980 döneminde ancak yüzde 15 artabilecektir.

AYDINLIK Yayınları

Cu En-lay'ın konuşmaları,
"Halkın Gazetesi" makaleleri
ve Yeni Çin Ajansı
bültenlerinden
derlenmiştir

ÇEKOSLOVAKYA
HALKI,
SOSYAL-
EMPERYALİSTLERİ
ALTEDECEKTİR!

250 Kuruş

İşçiler, Köylüler, Bütün Halk Sosyal-Emperyalistleri Mahkum Ediyor

ANKET CEVAPLARINI YAYINLAMAYA BAŞLIYORUZ

SORULAR :

1. Çekoslovakya'nın Rusya tarafından işgal edilmesi üzerinden 7 yıl geçti. Çekoslovakya hâlâ Rus işgali altındadır. Siz, Rusya'nın Çekoslovakya'yı işgal etmesi olayı hakkında ne düşünüyorsunuz?

2. Rusya'nın bugün bütün dünyada yürüttüğü siyaseti nasıl karşılıyorsunuz? Sizce bu siyaset dünya halklarının zararına mıdır, değil midir?

3. Türkiye açısından Rusya'nın bir tehlike olduğunu söylemek gerekir mi? Yoksa bunun tersi mi söz konusudur?

HALKIN SESİ DERGİSİ SAHİBİ
İLKER SÜMERKAN

BURSA'DAN DOKUZ İŞÇİ: AMERİKA VE RUSYA'YA HAYIR

ABD emperyalistleri ve Sovyet sosyal-emperyalistleri bütün ülkeleri kendi baskı ve denetimleri altına alma çabasındadırlar. 20-21 Ağustos 1968'de Çekoslovakya'nın işgal edilmesi Sovyet revizyonizminin sosyal-emperyalizm haline geldiğinin delilidir. Türkiye emekçileri Sovyet sosyal-emperyalizmi ile de mücadele edecektir.

Rusya'nın bugün izlediği siyaset yeni sömürgeciliktir, ABD emperyalistleri ile anlaşıp dünya halklarını birbirine düşürmektir, kendine yeni silah sürüm pazarları kazanmaktır, devrimci çabaları yok etmektir, devrimi önlemektir, halklar üzerinde hegemonya kurmaktır.

Türkiye her an Sovyet sosyal-emperyalistlerinin bir saldırısına uğrayabilir. Halkımızın düşmanı yalnız ABD değildir. İki süper devletin Türkiye üzerindeki çıkar çatışmaları yeni durumlar yaratabilir.

ELAZIĞ'DAN BİR GRUP DEVRİMCİ: RUSYA 'SOSYALİZM' KİSVESİYLE SOSYAL-EMPERYALİZMİ SÜRDÜRMEKTEDİR

Rusya'nın Çekoslovakya'yı işgal etmesi bir ilhak meselesidir. Çünkü Çekoslovakya'nın bağımsızlığını yok etmiştir. Rusya 'sosyalizm' kisvesi altında sosyal-emperyalizm sürdürmektedir.

Rusya bugün süper bir devlet olarak, diğer ülkeler üzerinde hegemonyasını sürdürmektedir. Örneğin: Portekiz halkının bağımsızlık mücadelesinde Rusya revizyonistlere yardımcı olmuştur.

Türkiye'nin geleceği açısından Rusya'nın davranışları ve siyaseti tehlikeli görünmektedir. Dünya halklarının bağımsızlık mücadelesini engellemek isteyen bir ülkeden Türkiye'nin herhangi bir şey beklemesi yersiz ve sakıncalıdır.

ARŞİV İŞÇİSİ M. YAŞAR CANBEYLİ: SÜPER DEVLETİN MANDASINDAN KAÇINILMALIDIR

Rusya'nın Çekoslovakya'yı işgal insanlık dışı bir harekettir. Sovyet emperyalizminin sömürüsü, faşist tutumu hala devam etmektedir. Özgürlük savaşının verildiği devirde köle, sömürü toplumu haline getirmek istemleri devam etmektedir.

Rusya'nın bizi bağımlı, mandası altına almak için yaptığı politika oyunudur. 10 milyarlık kredisi de bunun açık örneğidir. Ezeli arzuları olan Akdenize inmek, Türkiye'de üslenmek, boğazlardan yararlanmak, bizi sömürmek için yaptığı politikadır. Amerika gibi...

Bizimle işbirliği yapmasına, bize yakınlık göstermesine inanılmamalıdır. Kesinlikle zararlıdır. Süper devletlerin mandasından kaçınılmalıdır. Biz «BAĞIMSIZ TÜRKİYE» olarak yaşamalıyız.

ÇOĞULLU KÖYÜNDEN B. YILMAZ: ÇEKOSLOVAKYA SOSYAL-EMPERYALİSTLERİN PENÇESİNDEDİR

1 — Çekoslovakya'daki revizyonistler, sahte sosyalizm propagandalarıyla halkı aldatmışlar ve Rusya'nın Çekoslovakya'ya sızmasını kolaylaştırmışlardır. Tıpkı bugün TSİP ve TİP revizyonistleri gibi.

2 — Rusya'nın bugün dünyada yürüttüğü siyaset, sahte bir sosyalizm propagandası altında sosyal-emperyalizmi dünya çapında yaymak ve rakibi olan Amerikan emperyalizminin çöküşünü sağlamaktır. Daha doğrusu Hitler Almanya'sı gibi dünyaya hükmetmek çabasıdır.

3 — Türkiye açısından bir noktada Rusya'nın tehlike olduğu söylenebilir. Gerek bugünkü MC hükümeti, gerekse TSİP ve TİP revizyonistleri Sovyet sızmasına gözyummaktadırlar.

GEREDE BOLU

İSTANBUL HALİNDEKİ EMEKÇİLERDEN BİR GRUP: ÇEKOSLOVAKYA YEDİ YILDIR RUS İŞGALİ ALTINDA

1. SSCB'nin emperyalist olduğunun en büyük kanıtlarından biri; 7 yıl geçtiği halde işgale son vermemesi, Çekoslovakya halkına zulüm etmesidir.

2. Rusya bugün dünyadaki siyasetinde sırf kendi çıkarlarını düşünmektedir. Kendi çıkarları için diğer emperyalistlerle işbirliği yapmaktadır. MC Hükümetinin yurtta ortak tesisler kurması, bazı revizyonistlerin Amerikan emperyalizmi yerine Rus emperyalizmini tercih etmesi Rusya'nın bozuk bir dış siyaset izlediğini gösterir.

Kendi ülkesinde sosyal-faşist bir sistem işlettiği halde komünist olduğunu savunan, kapitalizme geri dönen, dış siyasetinde ise barışçı olduğunu savunduğu halde kendisi işgal eden saldırgan bir ülkeye güvenilemez. Ülkelerin kurtuluşunda sosyal-emperyalist Rusya'dan sakınılmalıdır. Rusya'nın bugünkü siyaseti dünya halklarının zararınadır.

3. Türkiye açısından da tabii ki büyük bir tehlikedir. Bütün dünya halklarının kurtuluşuna nasıl zararlıysa bize de zararlıdır, Bu sebepten TSİP gibi Rusçulara karşı savaşmalı, Rusya'dan enerji alan ve Moskova güdümlü olan TKP'ye karşı savaşmalıyız.

PRAG 1968

ODTÜ ÖĞRENCİSİ KENAN TAŞ: ÇEKOSLOVAKYA'YA GİREN SOVYET TANKLARI LENİN'İN PROLETER DEVLETİNİN YIKILDIĞINI BÜTÜN DÜNYAYA İLÂN ETTİ

20 Ağustos 1968 de Çekoslovakya'ya Rus tankları girdi. Bu Lenin'in proleter devletinin yıkıldığının ve ülkenin Rus şoven milliyetçilerinin eline geçtiğinin bildirisidir.

«Proletarya, ezilen ulusların belli bir devletin sınırları içinde zorla tutulmalarına karşı savaşmalıdır» diyor Lenin. Bugün Sovyet proletaryası kendi ulusu tarafından sömürülen Çekoslovakya için siyasî ayrılma özgürlüğü istemelidir.

Eğer Brejnev'in bu politikası Marksizm olsaydı, proletaryanın enternasyonalizmi boş laftan başka bir şey olmazdı ve ezen uluslarla, ezilen ulusların işçileri arasında ne güven, ne de sınıf dayanışması mümkün olurdu.

Bir yandan dünya halklarına tefecilik yapan, ulusları iliklerine dek sömüren, öte yandan Çekoslovakya'yı 7 yıldır işgali altında bulunduran Rus revizyonistleri kalkıp da Marksizm edebiyatı yapıyorlarsa, her yurtseverin görevi onların bu ikiyüzlülüğünü teşhir etmektir.

Bir ülke, dünyayı parselliyerek zenginliğini ülkesine taşır ve iliğine kadar emerse, bu ülkenin adı ne olursa olsun lanetlenmelidir.

Eğer sosyalizme ihanet etmek istemiyorsak, başlıca düşmanımız olan büyük devletlerin emperyalizmine karşı her türlü baş kaldırmayı desteklemeliyiz. Yeter ki bu ayaklanma gerici bir sınıfın hareketi olmasın.

TOPKAPI'DAN BİR DEVRİMCİ: SOSYAL-EMPERYALİSTLER DÜNYA HALKLARINI TANKLARININ ALTINDA EZMEK İSTİYORLAR

1. Marksizm-Leninizm ulusların kendi kaderini tayin etme hakkını savunur. Yoksa başka ülkeleri işgal etmeyi değil. Bir ülkeye sosyalizm dışardan ihraç edilemez. Başka bir ülkeye müdahale eden bir ülke sosyalist değil, sosyal-emperyalisttir.

2. Rusya'da Lenin ve Stalin'den sonra Kruşçef revizyonistleri proletarya diktatörlüğünü yıkmışlardır. Bugün Sovyet sosyal-emperyalistleri ABD emperyalistlerinin terketmek zorunda kaldıkları yerleri kendi ellerine geçirmeye çalışıyorlar. Böylece dünya halklarını tanklarının altında ezmek istiyorlar.

3. Rusya Türkiye için de büyük bir tehlikedir. Bugün her iki emperyalist devlet Akdeniz ve Orta Doğu ülkeleri üzerinde hegemonya için yarışıyor. Sosyal-emperyalistler olsun ABD emperyalistleri olsun Türkiye'yi bir savaş meydanı yapmak istiyorlar. Rusya bugün kredi veriyorsa yarın Balkanlardan ve Doğu Karadenizden tanklarını yollaması çok kuvvetli ihtimaldir. Bütün devrimci ve yurtseverler Türkiye'nin bağımsızlığı için her iki emperyalist ülkeye karşı mücadele etmelidirler.

Tartışma ve Eleştiri Özeleştiri

REVİZYONİZM VE TROÇKİZMLE UZLAŞMAYA SON!

Geçenlerde Antep'te bir yürüyüş yapıldı. Bu yürüyüş Hilal İplik işçilerinin mücadelesini desteklemek için düzenlenmişti.

Mitingten önce düzenlenen hazırlık toplantılarında troçkistlerle TSİP revizyonistleri devrimcilere karşı ittifak yaptılar. Bu gerici ve işbirlikçi ittifak, anti-faşist örgütlerde tepki yarattı. Bunlardan bir kısmı toplantıdan çekildiler. Buna rağmen revizyonistler ve troçkistler DGB'yi yürüyüşün dışında bırakma kararı aldılar.

Bunun üzerine DGB'li arkadaşlar yürüyüşe katılmak ve doğru sloganları azimle bağırmak yönünde karar aldılar. Hilal İplik işçilerinin mücadelesi her türlü engele rağmen desteklenecekti.

Yürüyüşten bir akşam önce troçkistler arabulucu pozu takındılar ve şöyle dediler: «Faşistler toplanıyor. 'Ne Amerika, ne Rusya' derseniz hareket bölünür. Siz bu sloganlardan vazgeçin, TSİP'liler de bazı şeylerden vazgeçsinler.»

İşte arkadaşlarımız tam bu anda revizyonistlerle uzlaştılar. Sloganlarımızı terk etmeyi kabul ederek teslim oldular.

Oysa biz sloganlarımızdan vazgeçemeyiz. Faşistlerle mücadele etmek için sosyal-faşistlerle uzlaşamayız. Eğer yürüyüşe bir saldırı olsaydı orada dövüşecekler revizyonist-troçkist elebaşılar değil, orada bulunan yüzlerce devrimci olacaktı. Revizyonist-troçkist bayrak altına girmeyi kabul edince, devrimci militanların karşı-devrimci bir çetenin güçlenmesine hizmet eden fedailer haline düşmelerine yol açarız.

Arkadaşlar, biz kararlı olursak, siyasetlerimizde sonuna kadar diretirsek çok etkili olacağız. Kitlelerin güvenini kazanacağız. Sovyet uşağı revizyonist ve troçkistlerin kurduğu karşı-devrimci ittifakı parçalamanın yolu da budur. Revizyonistlerin etkisinden kurtulmaya başlayan yurtsever unsurları kazanmanın yolu da budur.

Siyasetlerimiz en geniş kitlelerin çıkarlarına uygundur. Siyasetimizi kararlılıkla savunarak daha da güçleneceğiz. Revizyonizm mikrobunu kitle mücadeleleri içinde yok edeceğiz. Revizyonizm ve troçkizmle uzlaşmaya son!

Antepli Bir Devrimci

FAŞİST ZULMÜN HESABI SORULMALIDIR

12 Mart İşkencecilerinden Ali Pilgir General Oldu

Bu yıl general olan albayların arasında Ali Pilgir'in ismi özellikle dikkat çekmektedir. Ali Pilgir, kurmay olmadığı halde generali olan tek piyade albayıdır.

Ali Pilgir, 12 Mart faşizmi döneminde Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı İstihbarat Şubesinde çalışmış ve birçok devrimcinin işkencesinde bizzat bulunmuştur. Üçüncü THKO davası sanıklarından Hasan Bakır ve arkadaşlarının MİT işkencehanesindeki sorgularını Ali Pilgir yönetmiş ve işkenceye uğrayan devrimciler tarafından sonradan teşhis edilmiştir.

Esasen Ali Pilgir, sorgulamaları yönettiğini, daha sonra Askerî Cezaevleri müdürü olduğu zaman, devrimcilere açıkça söylemekten de çekinmemiştir.

Ali Pilgir, iki devrimci arkadaşımıza yaptıkları işkenceler konusunda şunları söylemiştir: «işkenceleri kamuoyuna boş yere anlatıyorsunuz. Size yapılan işkencenin derecesini, görmeyenler anlayamaz. Geçmişi bırakalım, bundan sonrasına bakalım.»

Ali Pilgir, Cezaevleri Müdürü olduğu zamanki tutumuyla da kendini unutturmayacaktır. Bu sıkıyönetim işkence şefi, tutukluların yüzüne karşı kanunlara uyan bir müdür pozu takınmış, fakat tutuklulara yapılan saldırıları daima arka plândan yönetmiştir. Onun kibar maskesi arkasında halka zulmetmekte pervası olmayan bir işkenceci yüzü yattığını bütün tutuklular ve yakınları kısa zamanda öğrenmiştir.

İşte MİT subayı Ali Pilgir, yurtseverlere yaptığı zulmün mükâfatı olarak şimdi generalliğe yükseltilmektedir. 12 Mart generalleri, suç ortaklarının elinden tutmaktadır. Bu terfi, 12 Mart generallerinin hâlâ Türkiye'nin kaderine hükmettiklerinin en son ve en canlı örneğidir.

Halkımız, 12 Mart'ın işkenceci ve zindancılarını unutmayacak ve onlardan yaptıkları zulmün hesabını mutlaka soracaktır. Faşist zulmün hesabı sorulmadan, Türkiye'ye demokrasi ve hürriyet gelemez.

BORA yayınları

Arnavutluk Emek Partisi Tarihi

«Arnavutluk Emek Partisi Tarihi», AEP Merkez Komitesi'ne bağlı Marksist - Leninist incelemeler Enstitüsü tarafından hazırlanmış ve Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi'nin onayıyla, yayınlanmıştır.

Birinci Cilt Çıktı
1. Bölüm: Arnavutluk Komünist Partisini Kurma Mücadelesi (1929-1941)
2. Bölüm: Arnavutluk Komünist Partisi: Ülkenin Kurtuluşu ve Halk İktidarının Kurulması İçin Yürütülen Savaşın Örgütleyicisi ve Önderi (1941 - 1944)
Birinci Cilt 17,5 Lira

İkinci Cilt Çıkıyor
Sosyalizmin İnşası

Üçüncü Cilt
Emperyalist ve revizyonist kuşatma

- LENİN, ÖRGÜTLENME ÜZERİNE 10 Lira
- ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ TARİHİ 6 Lira

Yazışma : PK 78, Tophane - İstanbul
Genel Dağıtım : TÜR-DA, Cağaloğlu Yokuşu, Saadet İşhanı 405, İstanbul

EYLEM YAYINLARI

- **SÜREKLİ OKUNAN ÜÇ YAZI**

Bethune Yoldaşın Anısına
Halka Hizmet
Budala İhtiyar Dağları Devirdi
- Mao Zedung
- 24 sayfa, 200 kuruş

- **GENÇLİK HAREKETİNİN YÖNÜ**
- Mao Zedung
- 32 sayfa, 250 kuruş

- **DÜNYA İŞÇİ SINIFINA TARİHİ DERSLER**

ÇKP'nin SBKP'ye yazdığı Dördüncü, Beşinci ve Dokuzuncu Mektuplar
Yeni Sömürgeciliğin Savunucuları
Savaş ve Barış Sorunu
Kruşçev'in Sahte Komünizmi ve Tüm Dünya İşçi Sınıfına Tarihî Dersler Üzerine

Not : Kitabın 20'nci sahifesindeki 4'üncü satırdan sonraki siyah satırlar Kruşçev'e değil, bu kitabı hazırlayanlara aittir.

- 180 sayfa, 12,5 Lira
- **Genel Dağıtım: TÜR - DA** Cağaloğlu Yokuşu, Saadet İşhanı, İstanbul
- **EYLEM YAYINLARI, PK 1384** Sirkeci - İstanbul

NE
AMERİKA
NE
RUSYA
BAĞIMSIZ
TÜRKİYE

İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI MÜCADELE BAYRAKLARINI DAHA DA YÜKSELTELİM

İzmir'de, Amerikan «PX» binası önünde toplanan halk, devrimcilere saldıran polisi protesto etti ve «Bağımsız Türkiye!» diye haykırdı.

Geçtiğimiz hafta içinde İzmir'deki Amerikan gümrüksüz satış binası «PX»e girerek gösteri yapan 26 devrimciden 10'u İzmir Devlet Güvenlik mahkemesi tarafından tutuklandı. Mahkemeye sevk edilen 26 devrimcinin isimleri şöyledir:

Yusuf Bozgil (İnşaat İşçisi) Hüseyin Güler (İnşaat İşçisi), Bahar İşgör (Tıp Fakültesi bekçisi), İbrahim Köksal (İşsiz), Ahmet Keleş (İşçi), Rıdvan Turan (Öğrenci), Osman Aydın (Öğrenci), Suat Soysal (Öğrenci), Ufuk Konak (Öğrenci), Ahmet Tulumbacı (İşsiz), Veli Candaroğlu (İşsiz), Sevim Kuzukıran (Öğrenci), Metin Şahin (İşsiz), Hikmet Çok (İşsiz), Mete Güzelant (Öğrenci), Özkan Barut (Lise öğrencisi), Ali Saçma (Garson), Zeynel Koç (İşsiz), Zeki Aras (Öğrenci), Tuncay Filiz (Öğrenci), Veysel Doğan (İşsiz), Şevket Kalındamar (İşsiz), Ramiz Güler (İşsiz), Berna Cabbaroğlu (Lise öğrencisi), Ayşegül Denal (İşsiz), Halil Ibrahim Çoban (İşsiz)..

6 Ağustos günü bir grup devrimci, aldığı kararı uygulamayan MC hükümetini protesto etmek için Amerikan «PX» binasına girmişler ve satışları durdurmuşlardı. Devrimciler «Ne Amerika Ne Rusya» diye haykırarak halkın bağımsızlık talebini dile getirmişlerdi. Devrimcilerin üzerine 300'ü aşkın stenli ve coplu polis saldırmış, devrimciler saldırılara kararlılıkla karşı koymuş ve direnmişlerdi. Bütün bu olaylar olurken, Amerikan binasının önünde toplanan halk, «Bağımsız Türkiye» diye haykırarak devrimcileri destekledi. Bunun üzerine polis, halka da saldırdı ve bir kadın cop darbeleriyle bayıltıldı.

Devlet Güvenlik Mahkemesindeki duruşmaya kalabalık bir dinleyici topluluğu katıldı. Polis, aralarında basın muhabirleri, CHP Genclik Kolları İl Başkanı, TÖB-DER yetkilisi ve Ege DGB Başkanı da bulunan 25-30 kişilik bir grubu, zorbalıkla mahkeme salonundan dışarı çıkardı. Dışarı çıkarılan dinleyiciler, faşist uygulamaları ve mahkemelerin açıklık ilkesini çiğneyen kanunsuzluğu protesto eden bir demeç verdiler.

Devrimciler mahkeme boyunca, yapılan hareketin ne kadar haklı bir hareket olduğunu ortaya kovdular ve anti-emperyalist mücadeleyi mahkeme salonunda da sürdürdüler. Mahkemenin önünde boyun eğmediler.

Ege D.G.B. olaydan sonra yaptığı açıklamada şunları belirtiyordu: «Hükümet üsleri ve gümrüksüz satış mağazalarını kapatma kararı alıyor, fakat 'haydi uygula' diyenlere vahşice saldırıyor. Hükümetin bu iki yüzlü tutumunu şiddetle protesto ediyor ve gözaltına alınan arkadaşlarımızın serbest bırakılmasını talep ediyoruz. Yurdumuzda tek bir yabancı asker ve üs istemiyoruz.»

İstanbul DGB ise yayınladığı bildiride, İzmir'deki mücadeleyi sonuna kadar desteklediğini açıkladı:

«İki süper devlete karşı mücadeleye girişen devrimci gençler haklıdır. Bütün halk bu yoldan gitmeli, emperyalizme karşı yürüyüşlere, gösterilere, grevlere, direnişlere girişmelidir.»

Devrimcilerin «PX» binasındaki direnişi, faşistlerin ve revizyonistlerin iki süper devlete karşı anti-emperyalist mücadeleyi küllendirme çabalarının boş olduğunu gösterdi. Halkımızın anti-emperyalist mücadele ruhu, bütün bastırma ve yok etme çabalarına rağmen, yeniden canlanıyor ve iki süper devlete karşı mücadele yükseliyor.

Izmir'deki bu olay, Amerikan işbirlikçisi faşistlere olduğu kadar, sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi revizyonistlere de en iyi cevaptır. «PX» binasını basan devrimciler sadece Amerikan emperyalizmini değil, Sovyet sosyal-emperyalizmini de lânetlemişlerdir. Her iki süper devlete karşı da kararlılıkla mücadele edeceklerini açıklamışlardır.

İzmir'deki bu olay, Ege DGB'nin binasını basmaya yeltenenleri de uyarmalıdır. Devrimciler, bütün cesaretlerini ve güçlerini, emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı gösterirler. Onlar her türlü tehlikeyi ve zorbalığı göze alarak, iki süper devlete karşı kararlılıkla mücadele ederler. Ama revizyonistler, Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçilerinin önünde teslimiyetçidirler. Emperyalizme karşı mücadele etmezler, ama devrimcilerin binalarını basarlar, devrimci yayınları yırtmaya kalkarlar.

İzmir'deki devrimciler, faşist canilerin polisi önünde yılmadan ve kararlılıkla direnerek halkımızın mücadele ruhunu gösterdiler. Bir kere daha ispatladılar ki, anti-emperyalist ruh, copların ve çeliklerin önünde yıkılmaz.

İzmir'deki olay, artık mücadelenin en önünde, her zaman horlanan ve ezilen emekçilerin yer aldığını gösterdi. Bu harekete katılan inşaat işçileri ve emekçiler, iki süper devlete karşı mücadele bayrağının, emekçilerin nasırlı ellerinde yükseldiğini herkese ilân ettiler.

İzmir'deki olay hepimize örnek olsun. İki süper devlete karşı mücadeleyi en geniş halk kitlelerine ulaştıralım. Mücadeleye bütün emekçileri ve yoksul halkı katmak hedefimiz olsun. Anti-emperyalist mücadele bayraklarını daha da yükseklere kaldıralım.

ÜLKEMİZDE TEK BİR YABANCI ASKER İSTEMİYORUZ

Geçtiğimiz hafta, çeşitli devrimci kuruluşlar bildiriler yayınlayarak halkımızı iki süper devlete karşı mücadeleye çağırdılar. Ankara Devrimci Gençlik Birliği'nin bildirisi ABD emperyalizminin ve Sovyet sosyal-emperyalizminin halkımızın faşizme karşı yükselen mücadelesini boğamayacağını belirtiyor. Ortak bir bildiri yayınlayan Çukurova'daki beş örgüt; Adana Halk Birliği, Mersin Halk Birliği, İskenderun Halk Birliği, Tarsus Devrimci Gençlik Birliği ve Samandağ Yurtsever Halk Derneği ise şunları ortaya koyuyor:

«İncirlik üssüne el konulmalıdır. Üçüncü bir dünya savaşı ihtimalinin olduğu bir sırada bu konu daha da önemlidir. Çünkü bu üs Sovyet sosyal-emperyalizminin en önemli nükleer hedeflerinden biridir. Amerikan emperyalistleri bu üssü böyle bir savaşta kullanacaklardır. Bu demektir ki bölge halkımız yok olmakla karşı karşıyadır. Yurdumuz iki süper devletin çatışma alanı içindedir.»

Gaziantep Devrimci Gençlik Birliğinin bildirisinde ise şu satırlar yer alıyor:

«Dünya çapında jandarma rolü oynamak isteyen iki süper devlet, Amerika ve Rusya'nın hile ve tertiplerini boşa çıkarmak için Amerikan boyunduruğuna ve Rus tehdidine karşı Türkiye, blcksuz ülkeler safında yer almalıdır. Türkiye, iki süper devletin, hakimiyetleri altına almak için kıyasıya mücadele ettikleri, Orta Doğu ve Balkan ülkeleriyle dostluk kurmalıdır.»

İzmirli devrimciler nezarette...

FABRİKADAN KÖYDEN

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ!
NE AMERİKAN NE RUS ÇİZMESİ EMEKÇİLERİN BAĞIMSIZ TÜRKİYESİ!
KÖYLÜYE TOPRAK
HERKESE İŞ
HALKLARA ÖZGÜRLÜK
TOPRAK ÖZGÜRLÜK
KAHROLSUN FAŞİZM!
• GREV • DİRENİŞ
• YÜRÜYÜŞ • BOYKOT
• MÜCADELE
• ÖRGÜTLENME

Faşist saldırganlar halk tarafından her yerde kovalanıyor

● Iğdır'da 12 Ağustos 1975 gecesi faşistler halka saldırmışlardır. Bunun üzerine Iğdır halkı harekete geçerek faşistlere karşı koymuştur. Çatışmalar sonucunda 5 kişi yaralanmış, 30 dükkân tahrip olmuştur. Olaylardan sonra 15 kişi gözaltına alınmıştır. Iğdır'daki olaylar daha sonra da durmamış ve halkla faşistler arasındaki çatışmalar ertesi akşam da devam etmiştir.

● Bozdoğan'da 12 Ağustos günü Ülkü-Bir adlı faşist örgüte bağlı bir öğretmenin devrimci bir gence saldırması üzerine olaylar meydana gelmiş ve devrimciler faşist saldırganlara gereken cevabı vermişlerdir.

● Doğanşehir'de de halk faşistlerin devrimcilere saldırmalarına tepki göstermiş ve köylüler kasabaya gelerek faşist saldırganları protesto etmişlerdir.

● Ceyhan'da 10 Temmuz 1975 günü, bölgedeki Halk Birliklerinin imzasını taşıyan ve İncirlik üssünün kaldırılmasını isteyen bildiriyi dağıtan devrimcilere, bir grup faşist saldırdı. Polis, faşist saldırganlara yardımcı oldu. Bildirinin dağıtılması kanunsuz olarak engellenmek istendi. Bildiri bütün baskılara rağmen halka ulaştırıldı. Polis, Musa Taş, Mehmet Yelbaşı ve Eyüp Tatlı adlı devrimcileri tutukladı. Polisin, Halkçı-Devrimci Gençlik Derneğini kanunsuz olarak aramasına karşı çıkan iki devrimci daha tutuklandı.

● Antalya'da bir inşaatta çalışan Mardin'in İdil ilçesinden işçileriz. Şantiyede faşistler üzerimize saldırdılar ve kendilerine gereken cevabı verdik.

Devrimciler faşistlerin baskılarından korkmazlar. Bizi Kürt olduğumuz için hor görmeye kalkışan ırkçılardan korkmayız.

Mardinli bir devrimci

● Denizli'nin Ortaköy kasabasında 29 Temmuz 1975 gecesi halkın kahvede yaptığı toplantıyı dağıtmak isteyen faşist saldırganlar, halkın öfkesi karşısında kaçmak zorunda kalmışlardır. Halk, faşistleri sokaklarda kovalamıştır.

İ. Kasapoğlu

● Ankara'da Küçükesat Gençlik ve Kültür Derneğine ve Öveçler Semtindeki Halkla Dayanışma Kültür Derneğine faşist komandolar tarafından saldırılar yapılmış ve dernek binalarına dinamit atılmışır.

● TİİKP DAVASINA DEVAM EDİLDİ

Geçtiğimiz hafta, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesinde on altı devrimcinin tutuklu bulunduğu TİİKP davasına devam edildi.

Sanıklar mahkemeye bir dilekçe vererek dava dosyasına delil olarak alınmış bütün belgelerin mahkemede okunmasını istediler. Dilekçede şöyle deniyordu:

«Biz, mikrofilmlerden çoğaltıldığını iddia edilen belgelerin çoğunun belge listesindeki başlıklardan başka yerini görmedik. Bu başlıklar altında ne yazmaktadır?... Biz, aşağı yukarı hiç biri okunmayan bu belgelerle de suçlanıyoruz. Geçen oturumda Mahkeme Başkanı 'Biz hangilerinin delil olabileceğini biliyoruz. Onları okuruz.' dedi. Öyleyse burada, hazır bulunanların yüzüne karşı okunan üç belgenin dışındakilerin bir delil değeri yoktur.»

Mahkeme sanıkların taleplerini reddetmiş ve duruşmayı 2 Eylül 1975 sabahına ertelemiştir.

ÖZER ÖLÇMEN BALKANLAR VE ORTA DOĞU ÜLKELERİYLE «ORTAK PAZAR» ÖNERDİ

Demokratik Parti Grup Başkanvekili Özer Ölçmen, 7 Ağustos tarihinde partisi adına bir demeç vermiş ve Yugoslavya ile Romanya'nın katılacağı bir **«Balkan Ortak Pazarı»** kurulmasını önermiştir. Aynı demeçte, Ölçmen, Türkiye'nin **Orta Doğu ve Müslüman ülkeleri arasında bir Ortak Pazar** kurulmasına öncülük etmesi gerektiğini de savunmuştur.

Dergimiz, Üçüncü Dünya ülkeleri ve Balkan ülkeleri arasında karşılıklı yarar ve eşit ilişkilere dayanan her türlü iktisadî işbirliği ve yardımlaşma önerisini desteklemektedir.

● TARSUS'UN YENİCE NAHİYESİNDE TOPRAK-İŞ SENDİKASININ ŞUBESİ KURULDU

Tarsus'un Yenice Nahiyesinde TOPRAK-İŞ Sendikasının Şubesi kurulmuş ve çalışmalarına başlamıştır. TOPRAK-İŞ Yenice Şubesi yayınladığı kuruluş bildirisinde şunları belirtmektedir:

Sendikamız TOPRAK-İŞ isteklerimiz doğrultusunda Söke'de tarım işçilerini birleştirdi ve mücadeleye girişti. Ağalara işçilerin birçok hakkını kabul ettirdi. İşçilerin TOPRAK-İŞ Sendikasını benimsemelerine ağalar asla tahammül edemediler. Her yolla sendikamıza saldırdılar. Ama işçiler sendikalarına sımsıkı sarıldılar ona sahip çıktılar.

Kardeşler!

Yurdumuzda, ağaların ve Patronların zorbalık düzeni olan faşizm hüküm sürmektedir. Bir taraftan Amerika sırtımıza binmiş kanımızı emmekte, bağımsızlığımız ayaklar altında çiğnemekte diğer taraftan yüzüne sahte bir sosyalist maskesi takan Rusya da yurdumuza sızmaya ve ele geçirmeye çalışmaktadır. İşte bu düzen halkımıza yoksulluk ve sefalet getirdi. Her yanı topraksızlık, işsizlik ve pahalılık kapladı. Faşistler işçi ve köylülerimizin en tabiî hakları için giriştiği mücadeleleri zulümle bastırıyorlar. TOPRAK-İŞ sendikası her türlü haksızlığın, zulüm ve sömürünün karşısındadır. Faşizme karşı olan milyonlarca tarım işçisi TOPRAK-İŞ'te birleşelim. Urfa Ceylanpınar Çiftliğinde yüzlerce kadın işçimizin ve Söke Sazlıköyde binlerce kardeşimizin mücadelesi bize ışık tutsun.

● HALK DÜŞMANLARI İŞÇİLERDEN RÜŞVET İSTİYOR

İskenderun Demir Çelik'de işçiler işten atılmakta ve açlığa mahkûm edilmektedirler. Demir Çelik'e işçi olarak girebilmek için rüşvet yedirmek gerektiği belirtilmektedir. Yine işçiler arasında Demir Çelik'e girmek ve atılmamak için MHP'ye kaydolmak ve Ülkü Ocaklarına para yardımı yapmak gerektiği söylentileri yayılmaktadır. Bu şekilde, bir kısım işçilerden para da toplanmaktadır.

Halk düşmanlarının, yoksul işçiden topladıkları paranın hesabı sorulmalıdır.

Demir Çelik inşaatlarınlarında çalışan işçiler Demir Çelik'e alınmalı ve kadro verilmelidir.

● İSKENDERUN'DA İŞ KAZALARI DEVAM EDİYOR

İskenderun Demir Çelik inşaatlarında 6-8-1975 günü Necmettin Özmen şirketinde çalışan İskenderunlu Halil'in omuzuna 35 metreden demir düştü. 35 metrede kaynakçılar demir kesmekte, altında ise montajcılar çalışmaktadır.

7-8-1975 günü ELTA Şirketinde çalışan bir işçinin kafasına 250 kilo ağırlığında havalandırma borusu düştü.

Patronlar ve patron sendikası ASYM-İŞ'e karşı iş ve can güvenliğimizin sağlanması için mücadele edelim. Tehlikeli işlerde emniyet tedbiri alınmadan çalışmayalım. Kendi sendikamızı kuralım.

Bir İşçi

TİMİSİ, BAĞIMSIZ, BLOKSUZ VE ÜÇÜNCÜ DÜNYA İLE DOSTLUKTAN YANA BİR DIŞ POLİTİKA SAVUNUYOR

TBP Genel Başkanı Mustafa Timisi, 10 Temmuz günü verdiği demeçte şöyle demiştir:

«Bağımsız, bloksuz, tarafsız, Üçüncü Dünya ülkelerine, İslam âlemine, bağımsızlık için savaşan mazlum uluslara dost bir dış politikanın uygulamaya konulması kaçınılmazdır.»

Timisi, aynı demecinde **«gericilik mikrobunu üreten toprak ağalığı ve tefecilik bataklığının radikal tedbirlerle kurutularak, yurdumuzun gerçekten demokratik bir ülke durumuna gelmesini»** savunmuştur.

● KAYBEDECEĞİMİZ ESARET ZİNCİRLERİDİR

Biz Polatlı Toprak Mahsulleri Ofisinde tahıl yığınlarını örtmek için götürü ve yevmiye usulü çalışan 60 işçiyiz. İşi ihale ile alan DP'li tefeci Şaban Becerikli metre başına 30 lira almaktadır. Yazın öldürücü sıcağında, ekin yığınları üstüne naylon çeken ve bu yığınları dağ gibi toprakla örten bizler, yaptığımız bunca işin ve akıttığımız terin karşılığında ancak yevmiye 50 lira, yığın kapamada ise metre başına 10 lira almaktayız. Örtülen bu yığınların ancak bir yüzü ölçülerek ücretimiz verilmektedir. Oysa biz yığınların dört bir tarafını kapatmaktayız. Tahıl boşaltmada ton başına 7,5 lira alan Becerikli, bize 2,5 lira vermektedir. Patron ve işbirlikçisi Enver Arslan çocuk işçilere hakaret etmekte ve ücretlerini ödemeden işten atmaktadır. Müdür «Sizin ne sendikanız var, ne bir şeyiniz. Sıkıyönetime baş vurursak hepinizi içeri attırırız» demektedir.

İki günlük direnişimiz sırasında gücümüzü gördüler. Hiç bir şeyimiz yok değil, kaybedeceğimiz esaret zincirleri var.

Polatlı'dan 60 işçi

KANALDA BOĞULAN 23 TOPRAK İŞÇİSİNİN KATİLİ AĞALARIN SÖMÜRÜ VE TALAN DÜZENİDİR

23 toprak işçisi kardeşimiz Adana'da römorkun kanala uçması sonucu boğularak öldü. Bu haber gazetelerde kısacık yer aldı. 23 can, şişgöbekli ağaların, beylerin keyfi uğruna yok oldu gitti. Geride yine aç, yine yoksul çocuklar, aileler bırakarak...

Toprak işçilerinin hiç bir can güvenliği yoktur. Hakim sınıfların düzeninde onların hayatının hiç bir değeri yoktur. Ağalar, patronlar yoksul halka bir sömürü aracı olarak bakarlar. İşçilerden bir kısmı ölürse, yerlerini yenileri alır. İşte sömürücülerin anlayışı budur.

23 işçi kardeşimizin kanalda boğularak ölmesi üzerine Toprak-İş Sendikası Yenice Şubesi ve Adana Halk Birliği bir bildiri yayınlayarak şöyle dediler:

«Ağalar, çalıştıracakları işçileri insan taşımanın yasak olduğu naylonlara 30-40 kişi doldurup tarlalara götürürler. Hiç bir emniyeti olmayan bu vasıtalar en ufak bir dikkatsizlikte devrilerek pek çok insanın ölmesine yol açarlar. Ağaların gözünde insan hayatının hiç bir değeri yoktur. Onlar, talan ve sömürü düzenlerini sürdürmek için işçilerin hayatlarını hiçe sayıyorlar. İşçiler, emniyetli, kapalı vasıtalarla çalıştıkları yere gitseler bu kadar insan ölür müydü? Tabiî ki ölmezdi. Ama ağalar için ceplerine girecek birkaç bin lira, binlerce insanın hayatından daha değerlidir.»

DEVRİMCİ SİYASETİMİZİ DERİNLEŞTİRELİM

HALKIN SESİ, şimdiye kadar Türkiye devrimine ilişkin siyasetleri ortaya koydu, devrimcilere ve halk kitlelerine bu siyasetler ışığında yol göstermeye çalıştı. Ancak ortaya konan bu siyasetler aradan bir seneye yakın bir zaman geçmesine rağmen derinleştirilemedi. İşçi, köylü ve gençlik mücadelelerinin deneyleri ve sonuçları yeterince yansıtılamadı. Oysa genel siyasetler özel kesimlere uygulanamadığı zaman gelişen pratikle birlikte siyaseti derinleştirmek mümkün olamaz.

HALKIN SESİ'nde görülen bu eksikliğin ~~giderilmesi~~ ancak bütün devrimci arkadaşların ortak çabalarıyla mümkündür. Bu eksiklik, bütün devrimci arkadaşların içinde bulundukları kitle mücadelelerinin ve kendi tecrübelerinin sonuçlarını toparlayarak dergimize göndermeleriyle giderilebilir. Bu tecrübe küçük de olsa, kısıtlı da olsa gönderilmelidir. Çünkü küçük deneylerin birikmesi, ortaya bazen önemli sonuçlar çıkarabilir.

Devrimci arkadaşlar bu görevlerini şimdiye kadar büyük ölçüde yerine getirmediler. Hatta bırakalım kendi tecrübelerinin özetlenerek yollanmasını, arkadaşlarımız kendi çevrelerindeki bir grevin haberini dahi yollamadılar. Basıp dağıttıkları bir bildiriyi yollamayan arkadaşlar bile oldu.

Bu duruma yol açan nedir? Bunun en önemli sebebi günübirlik çalışmaya dalmak ve HALKIN SESİ'nde ortaya konan siyasetleri kendi bulunduğu çevrenin özel şartlarına uygulamamaktır. Elbette siyasetin uygulanmadığı yerde onun derinleştirilmesi ve bir deney haline getirilmesi mümkün değildir.

İkinci olarak, doğru siyasetleri uygulayan ve bazı tecrübeler kazanan, mücadeleden bazı sonuçlar çıkaran arkadaşlar da yine günübirlik çalışmanın içinde kapanıp kalmaktan dolayı bu tecrübelerini toparlamadılar. Oysa, pratik faaliyet ancak bu pratiğin sonuçlarının toparlanmasıyla ilerleyebilir, bir üst düzeye yükselebilir.

Üçüncü olarak da, arkadaşların devrimci yayın organının önemini kavramadıklarını söylemek gerekir. Kendi mücadelesinden dersler çıkarsa da, bazı sonuçlara varsa da, bazı arkadaşlar bunları kendi aralarında konuşmakta, fakat dergiye yollamayı düşünmemektedirler bile. HALKIN SESİ, birkaç kişinin oturup kafa patlatmasıyla çıkmıyor. Ancak kitle mücadelelerinin yansımasıyla, işçilerin, köylülerin dergiye yolladığı bilgilere dayanarak çıkıyor. Bunlar, derginin can damarıdır.

Halkın mücadelesinin yükseldiği ve devrimci hareketin fikirlerinin kitleler içinde hızla yayıldığı bugün, devrimcilere düşen en önemli görevlerden biri, siyasetimizi derinleştirmek ve her çalışma alanında bu siyaset doğrultusunda uygun adım yürümektir. Çeşitli yerlerdeki ve çeşitli alanlardaki devrimciler, ayrı ayrı tellerden çalarsa veya devrimci siyaset derinleştirilmeden sığ bir şekilde uygulanırsa, en kötüsü siyaset bir yana bırakılıp ortada ne iş varsa o yapılırsa, küçük bir adım dahi atılamaz.

Devrimciler kitle mücadelelerinin, içinde bulundukları pratiğin deneylerini değerlendirmeli ve dergimize yollamalıdırlar. Böyle bir çalışma içinde devrimciler de kendi fikirlerini toplama, değerlendirme ve geliştirme imkânı bulacaklardır. Dergimizin mücadeleye daha iyi hizmet etmesi, daha canlanması, devrimci siyasetin daha derinleşmesi ve devrimcilerin uygun adım yürümesi böylece mümkün olacaktır.

HALKIN SESİ'ni Güçlendirelim

HALKIN SESİ 19.000 adet basılıyor. 9. ve 10. sayıların satışı hakkında elimize geçen sonuçlara göre, toplam satış sekiz bin civarındadır. Bu satışın yarısından fazlası dağıtım şirketleri kanalıyla yapılmaktadır. Dağıtım şirketleri %40 komisyon almaktadır. Bu şirketler, dağıtım sistemleri yüzünden sattıklarından çok fazla dergi almaktadırlar. Bu yüzden dergimizin baskı miktarını düşürmek mümkün olamıyor. Böylece maliyet yükseliyor ve dergimiz zarar ediyor. Örnek: 16. sayı kâğıt 5350 lira, dizgi 2800 lira, baskı 3510 lira, montaj 500 lira, kalıp 300 lira, kırım 1277 lira, film 500 lira; toplam 14.237 lira. Buna ilân, dağıtım, nakliye, personel giderleri ve kira da eklenince ortaya yüksek bir rakam çıkmaktadır. Aradaki açık; devrimcilerin ve halkın bağışları ile karşılanmaktadır.

Bu sayımızdan itibaren bir abone kampanyası açıyoruz. Dergimize yeni abone olan devrimcilerin sayısını 21. sayımızdan itibaren ilân etmeğe başlayacağız. Hedefimiz bir ay içinde 250 yeni abone kaydetmektir. HALKIN SESİ'ni işçi ve köylü kitlelerine dayandırmak için bütün devrimci arkadaşlar çaba sarfetmelidirler. Devrimci bir yayının başkaca bir dayanağı olamaz.

Emekçi halkın desteği HALKIN SESİ'nin her güçlüğün üstesinden gelmesini sağlayacaktır.

Dergide dört adet abone fişi bulacaksınız. Bunları her okuyucu dört kişiyi abone etmeye çalışarak değerlendirmelidir. Abone bedelini ve bu abone fişini gösterilen adrese yollayınız. HALKIN SESİ, emekçilerin nafakalarından kestikleri bu paraların toplanmasıyla çıkmaya devam edecektir.

Bütün okuyucularımızı dergiye abone olmaya ve yeni aboneler bulmaya, devrimcileri ve emekçi halkımızı, dergimize bağışta bulunmaya ve bağış toplamaya çağırıyoruz. Ne kadar ufak olursa olsun, yüzlerce, binlerce kişinin yapacağı yardımlar HALKIN SESİ'ni yaşatacak ve güçlendirecektir.

Okuyucularımız bulundukları yerlerdeki bayilerden dergimizin dağıtımını kontrol etmelidirler. Okuyucularımızdan, bayilere ne kadar dergi sattıklarını, daha fazla isteyip istemediklerini sormalarını ve çıkan sonuçları HALKIN SESİ'ne iletmelerini rica ediyoruz.

HALKIN SESİ'ni güçlendirelim, emekçi halka dayandıralım!

HALKIN SESİ'ni kitlelere ulaştıralım!

TÜRKİYE İHTİLALCİ
İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİ
Davası
BELGELER I
Tüzük ve Program
Taslakları
ve Parti Kararları
AYDINLIK
YAYINLARI

EMPERYALİZMİN VE FAŞİZMİN
KARANLIĞINA KARŞI
AYDINLIK aylık olarak
yeniden çıkıyor!
★AYDINLIK
Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!
55. sayı 1 EYLÜL'de.
ADRES: Bestekar Osman Sok. 8/18 Cağaloğlu–İSTANBUL